Europeiska unionens
officiella tidning

C 35

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofjärde årgången

1 februari 2021

Innehållsförteckning

IV *Upplysningar*

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2021/C 35/01 Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning* 1

V *Yttranden*

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2021/C 35/02 Mål C-461/18 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 3 december 2020 – Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd mot Distillerie Bonollo SpA m.fl. (Överklagande – Dumpning – Import av vinsyra med ursprung i Kina – Överklagande som ingetts av en intervenient i första instans – Artikel 56 andra stycket andra meningen i stadgan för Europeiska unionens domstol – Partiell interimsöversyn – Förlust av status som företag som verkar i en marknadsekonomi under översynsförfarandet – Ändring av slutgiltig antidumpningstull – Fastställande av normalvärdet – Artikel 11.9 i förordning (EG) nr 1225/2009 – Anslutningsöverklagande – Talan om ogiltigförklaring som väckts av konkurrerande tillverkare inom Europeiska unionen – Upptagande till sakprövning – Villkoret direkt berörd – Fördelning av befogenheten att verkställa en dom) 2

2021/C 35/03 Mål C-787/18: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 26 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Högsta förvaltningsdomstolen – Sverige) – Skatteverket mot Sögård Fastigheter AB (Begäran om förhandsavgörande – Nationell lagstiftning enligt vilken justering av avdrag för ingående mervärdesskatt får krävas av en annan beskattningsbar person än den som gjort avdraget – Ett bolags försäljning till privatpersoner av en fastighet som hyrts ut av bolaget och som även hyrdes ut av det bolag som tidigare ägde fastigheten – Upphörande av skattskyldighet för mervärdesskatt vid försäljning av fastighet till privatpersoner”) 3

SV

2021/C 35/04 Förenade målen C-815/18: Domstolens dom (första avdelningen) av den 1 december 2020 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad – Nederländerna) – Federatie Nederlandse Vakbeweging mot Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 96/71/EG – Artiklarna 1.1, 1.3 och 2.1 – Utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster – Lastbilschaufförer som utför internationella transporter – Tillämpningsområde – Begreppet ”utstationerad arbetstagare” – Cabotagetrafik – Artikel 3.1, 3.3 och 3.8 – Artikel 56 FEUF – Frihet att tillhandahålla tjänster – Kollektivavtal som förklarats ha allmän giltighet) 3

2021/C 35/05 Mål C-823/18 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 25 november 2020 – Europeiska kommissionen/GEA Group AG (Överklagande – Konkurrensbegränsande samverkan – Europeiska marknaderna för värmestabilisatorer baserade på tenn och epoxiderad sojabönsolja/estrar – Fastställande av priser, uppdelning av marknader och utbyte av känslig affärsinformation – Tillämpning av taket på 10 procent av omsättningen på en av de enheter som företaget består av – Ogiltigförklaring av beslutet om ändring av de böter som fastställdes i det ursprungliga beslutet i vilket överträdelsen konstaterades – Böter – Begreppet företag – Solidariskt betalningsansvar för böter – Principen om likabehandling – Förfallodagen för böter vid en ändring) 5

2021/C 35/06 Förenade målen C-44/19: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 3 december 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Repsol Petróleo, SA mot Administración General del Estado (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2003/96/EG – Beskattning av energiprodukter och elektricitet – Artikel 21.3 – Beskattningsgrundande händelse saknas – Förbrukning av energiprodukter inom ett anläggningsområde där de har framställts, som sker vid framställning av slutliga energiprodukter, i samband med vilken det även på ett oundvikligt sätt erhålls icke-energiprodukter) 5

2021/C 35/07 Mål C-49/19: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 25 november 2020 – Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal (Fördragsbrott – Elektronisk kommunikation – Samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster – Direktiv 2002/22/EG – Nät och tjänster – Artikel 13 – Finansiering av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster – Mekanism för fördelning – Principerna om insyn, minsta marknadspåverkan, icke-diskriminering och proportionalitet) 6

2021/C 35/08 Förenade målen C-59/19: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 24 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Wikingerhof GmbH & Co. KG mot Booking.com BV (Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Domstols behörighet – Artikel 7 leden 1 och 2 – Särskild behörighet i mål om skadestånd utanför avtalsförhållanden – Talan om förbudsföreläggande mot affärsmetoder som strider mot konkurrensrätten – Påstått missbruk av dominerande ställning i affärsverksamhet som omfattas av avtal – Plattform för bokningar av logi via internet, booking.com) 6

2021/C 35/09 Mål C-62/19: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 december 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Bucureşti – Rumänien) – Star Taxi App SRL mot Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul Bucureşti prin Primar General, Consiliul General al Municipiului Bucureşti (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 56 FEUF – Tillämplighet – Rent inhemsk situation – Direktiv 2000/31/EG – Artikel 2 a – Begreppet ”informationssamhällets tjänster” – Artikel 3.2 och 3.4 – Artikel 4 – Tillämplighet – Direktiv 2006/123/EG – Restriktioner – Kapitlen III (Etableringsfrihet för tjänsteleverantörer) och IV (Fri rörlighet för tjänster) – Tillämplighet – Artiklarna 9 och 10 – Direktiv (EU) 2015/1535 – Artikel 1.1 e och f – Begreppet ”föreskrift för tjänster” – Begreppet ”teknisk föreskrift” – Artikel 5.1 – Avsaknad av anmälan i förväg – Rättsverkan – Verksamhet bestående i att med hjälp av en applikation för intelligenta telefoner sammanföra personer som önskar företa en resa inom en tätort med auktoriserade taxiförare – Kvalificering – Nationella föreskrifter enligt vilka det krävs ett förhandstillstånd för denna verksamhet) 7

2021/C 35/10 Förenade målen C-72/19 P och C-145/19 P: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 3 december 2020 – Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh och Khadiga Mahmoud El Gammal mot Europeiska unionens råd (Överklagande – Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Egypten – Frysning av penningmedel och ekonomiska resurser – Förteckning över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser – Bibehållande av sökandenas namn – Beslut av en tredjestats myndighet – Europeiska unionens skyldighet att kontrollera att det beslutet har fattats med iakttagande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd – Motiveringsskyldighet) 8

2021/C 35/11 Förenade målen C-225/19 och C-226/19: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 24 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem – Nederländerna) – R.N.N.S. (C-225/19), K.A. (C-226/19) mot Minister van Buitenlandse Zaken (Begäran om förhandsavgörande – Område med frihet, säkerhet och rättvisa – Gemenskapskodex om viseringar – Förordning (EG) nr 810/2009 – Artikel 32.1 – 32.3 – Beslut om avslag på viseringsansökan – Bilaga VI – Standardformulär – Motivering – Hot mot medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet eller folkhälsa, eller mot medlemsstaters internationella förbindelser – Artikel 22 – Förfarande för föregående samråd med centralmyndigheterna i andra medlemsstater – Invändning mot utfärdande av visering – Överklagande av ett beslut om avslag på en viseringsansökan – Domstolsprövningens omfattning – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Rätt till ett effektivt rättsmedel) 10

2021/C 35/12 Mål C-269/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Cluj – Rumänien) – Banca B. SA mot A.A.A. (Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Oskäliga avtalsvillkor i konsumentavtal – Direktiv 93/13/EEG – Verkan av ett fastställande att ett villkor är oskäligt – Ersättande av det oskäliga villkoret – Metod att beräkna den rörliga räntesatsen – Tillåtet – Återförvisa parterna till förhandlingar) 10

2021/C 35/13 Mål C-302/19: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 25 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Istituto nazionale della previdenza sociale mot WS (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2011/98/EU – Rättigheter för arbetstagare från tredjeland som innehar ett kombinerat tillstånd – Artikel 12 – Rätt till likabehandling – Social trygghet – En medlemsstats lagstiftning som undantar familjemedlemmar till innehavaren av ett kombinerat tillstånd, vilka inte är bosatta i den medlemsstaten, vid fastställande av rätten till en familjeförmån) 11

2021/C 35/14 Mål C-303/19: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 25 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Istituto nazionale della previdenza sociale mot VR (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2003/109/EG – Varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning – Artikel 11 – Rätt till likabehandling – Social trygghet – En medlemsstats lagstiftning enligt vilken en varaktigt bosatt persons familjemedlemmar som inte är bosatta i den medlemsstaten undantas vid fastställandet av rätten till familjeförmån) 12

2021/C 35/15 Mål C-311/19: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 december 2020 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší správní soud – Republiken Tjeckien) – BONVER WIN, a.s. mot Ministerstvo financí ČR (Begäran om förhandsavgörande – Frihet att tillhandahålla tjänster – Restriktioner – Nationell lagstiftning enligt vilken det är förbjudet att anordna penningspel på vissa platser – Tillämplighet för artikel 56 FEUF – En gränsöverskridande beståndsdel föreligger) 12

2021/C 35/16 Mål C-320/19: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 3 december 2020 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Berlin – Tyskland) – Ingredion Germany GmbH mot Förbundsrepubliken Tyskland (Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Direktiv 2003/87/EG – System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser – Artikel 3 h – Nya deltagare – Artikel 10a – Övergångsbestämmelser för gratis tilldelning av utsläppsrätter – Beslut 2011/278/UE – Artikel 18.1 c – Den bränslerelaterade verksamhetsnivån – Artikel 18.2 andra stycket – Värdet av den relevanta faktorn för kapacitetsutnyttjande) 13

2021/C 35/17 Mål C-352/19 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 december 2020 – Région de Bruxelles-Capitale mot Europeiska kommissionen (Överklagande – Förordning (EG) nr 1107/2009 – Utsläppande på marknaden av växtskyddsmedel – Genomförandeförordning (EU) 2017/2324 – Förnyelse av godkännandet av det verksamma ämnet glyfosat – Artikel 263 FEUF – Talerätt för en regional enhet – Villkoret direkt berörd) 13

2021/C 35/18 Mål C-372/19: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 25 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från ondernemingsrechtbank Antwerpen – Belgien) – Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) mot Weareone.World BVBA, Wecandance NV (Begäran om förhandsavgörande – Konkurrens – Artikel 102 FEUF – Missbruk av dominerande ställning – Begreppet oskäliga priser – Organisation för kollektiv förvaltning av upphovsrätter – Faktisk monopolställning – Dominerande ställning – Missbruk – Framförande av musikaliska verk under musikfestivaler – Taxa som grundas på bruttointäkterna från försäljningen av inträdesbiljetter – Rimligt förhållande till den tjänst som upphovsrättsorganisationen tillhandahåller – Fastställande av vilken del av upphovsrättsorganisationens musikrepertoar som faktiskt har framförts) 14

2021/C 35/19 Förenade målen C-445/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 24 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret – Danmark) – Viasat Broadcasting UK Ltd mot TV2/Danmark A/S och Konungariket Danmark (Begäran om förhandsavgörande – Statligt stöd – Allmännyttigt radio- och tv-bolag – Artikel 106.2 FEUF – Tjänster av allmänt ekonomiskt intresse – Stöd som är förenligt med den inre marknaden – Artikel 108.3 FEUF – Anmälan – Har inte gjorts – Skyldighet för stödmottagaren att betala ränta under den period då stödet var rättsstridigt – Beräkning av räntan – Belopp som ska beaktas) 15

2021/C 35/20 Mål C-510/19: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 24 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Hof van beroep te Brussel – Belgien) – brottmål mot AZ (Begäran om förhandsavgörande – Polissamarbete och straffrättsligt samarbete – Europeisk arresteringsorder – Rambeslut 2002/584/RIF – Artikel 6.2 – Begreppet ”verkställande rättslig myndighet” – Artikel 27.2 – Specialitetsbestämmelse – Artikel 27.3 g och 27.4 – Undantag – Lagföring för ett ”annat brott” än det som låg till grund för överlämnandet – Samtycke från den verkställande rättsliga myndigheten – Samtycke från åklagarmyndigheten i den verkställande medlemsstaten) 16

2021/C 35/21 Mål C-767/19: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 3 december 2020 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien (Fördragsbrott – Direktiv 2009/72/EG och 2009/73/EG – Inre marknaden för el och naturgas – Effektiv åtskillnad mellan förvaltningen av överföringssystemen för el och gas å ena sidan, och leverans- och produktionsverksamheten å den andra – Inrättande av oberoende nationella tillsynsmyndigheter) 16

2021/C 35/22 Mål C-799/19: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 25 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Okresný súd Košice I – Slovakien) – NI, OJ, PK mot Sociálna poisťovňa (Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Direktiv 2008/94/EG – Artiklarna 2 och 3 – Skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens – Begreppen ”arbetstagarnas utestående fordringar” och ”en arbetsgivares insolvens” – Olycksfall i arbetet – Den anställde har avlidit – Ersättning för ideell skada – Indrivning av fordran från arbetsgivaren – Omöjlighet – Garantiinstitution) 17

2021/C 35/23 Mål C-455/18 P: Överklagande ingett den 8 maj 2018 av Oliver Spieker av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 12 juli 2018 i mål T-92/18, Oliver Spieker mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet 18

2021/C 35/24 Mål C-259/20 P: Överklagande ingett den 11 juni 2020 av João Miguel Barata av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 2 april 2020 i mål T-81/18, Barata mot parlamentet 18

2021/C 35/25 Mål C-307/20 P: Överklagande ingett den 9 juli 2020 av Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 13 maj 2020 i mål T-445/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) 19

2021/C 35/26 Mål C-308/20: Överklagande ingett den 13 maj 2020 av Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 9 juli 2020 i mål T-535/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf mot Europeiska unionens immaterialsrättsmyndighet 19

2021/C 35/27 Mål C-309/20 P: Överklagande ingett den 9 juli 2020 av Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 13 maj 2020 i mål T-443/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) 19

2021/C 35/28 Mål C-310/20 P: Överklagande ingett den 10 juli 2020 av Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf, av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 13 maj 2020 i mål T-446/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf, mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) 20

2021/C 35/29 Mål C-311/20 P: Överklagande ingett den 10 juli 2020 av Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf, av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 13 maj 2020 i mål T-444/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf, mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) 20

2021/C 35/30 Mål C-312/20 P: Överklagande ingett den 10 juli 2020 av Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf, av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 13 maj 2020 i mål T-534/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf, mot Europeiska immaterialrättsmyndigheten (EUIPO) 20

2021/C 35/31 Mål C-316/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugal) den 16 juli 2020 – VO m.fl. mot SATA International – Azores Airlines SA 21

2021/C 35/32 Mål C-400/20 P: Överklagande ingett den 21 augusti 2020 av Dermavita Co. Ltd av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 25 juni 2020 i mål T-104/19, Dermavita mot EUIPO – Allergan Holdings France (JUVÉDERM) 21

2021/C 35/33 Mål C-465/20 P: Överklagande ingett den 25 september 2020 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 15 juli 2020 i mål T-778/16, Irland m.fl. mot kommissionen 22

2021/C 35/34 Mål C-502/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Mons (Belgien) den 5 oktober 2020 – TP mot Institut des Experts en Automobiles 23

2021/C 35/35 Mål C-521/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Österrike) den 19 oktober 2020 – J.P. mot B.d.S.L. 24

2021/C 35/36 Mål C-522/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 19 oktober 2020 – OE mot VY 24

2021/C 35/37 Mål C-525/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 19 oktober 2020 – Association France Nature Environnement mot Premier ministre och Ministre de la Transition écologique et solidaire 25

2021/C 35/38 Mål C-538/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21 oktober 2020 – Finanzamt B mot W AG 25

2021/C 35/39 Mål C-559/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Saarbrücken (Tyskland) den 26 oktober 2020 – Koch Media GmbH mot FU 26

2021/C 35/40 Mål C-573/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione tributaria provinciale di Parma (Italien) den 30 oktober 2020 – Casa di Cura Città di Parma SpA mot Agenzia delle Entrate . 27

2021/C 35/41 Mål C-574/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzgericht (Österrike) den 3 november 2020 – XO mot Finanzamt Waldviertel 28

2021/C 35/42 Mål C-576/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 4 november 2020 – CC mot Pensionsversicherungsanstalt 31

2021/C 35/43 Mål C-589/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Kroneuburg (Österrike) den 10 november 2020 – JR mot Austrian Airlines AG 32

2021/C 35/44 Mål C-591/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 11 november 2020 – Reprensus GmbH mot S-V Pavlovi Trejd EOOD 32

2021/C 35/45 Mål C-594/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Marknadsdomstolen (Finland) den 12 november 2020 – Kuluttaja-asiamies mot MiGame Oy 33

2021/C 35/46 Mål C-595/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Obersten Gerichtshof (Österrike) den 13 november 2020 – UE mot ShareWood Switzerland AG och VF 33

2021/C 35/47 Mål C-596/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 12 november 2020 – DuoDecad Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága . . 34

2021/C 35/48 Mål C-598/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Satversmes tiesa (Lettland) den 13 november 2020 – AS "Pilsētas zemes dienests" mot Latvijas Republikas Saeima 36

2021/C 35/49 Mål C-599/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 13 november 2020 – UAB "Baltic Master" mot Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 36

2021/C 35/50 Mål C-601/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'arrondissement (Luxemburg) den 13 november 2020 – Sovim SA mot Luxembourg Business Registers 37

2021/C 35/51 Mål C-613/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Salzburg (Österrike) den 18 november 2020 – CS mot Eurowings GmbH 39

2021/C 35/52 Mål C-614/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tallinna Halduskohus (Estland) den 18 november 2020 – AS Lux Express Estonia mot Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium . . 40

Tribunalen

2021/C 35/53 Mål T-714/18: Tribunalens dom av den 9 december 2020 – Adraces mot kommissionen (Skiljedomsklausul – Ramavtal om partnerskap – Lokalt Europa direkt-kontor – Avtalet hävs utan att skälet till detta anges – Rättssäkerhet – Principen om god tro – Proportionalitet – "Iakttagande av avtalspartens rättigheter och berättigade intressen – Rätt till god förvaltning) 42

2021/C 35/54 Mål T-722/18: Tribunalens dom av den 9 december 2020 – Repsol mot EUIPO – Basic (BASIC) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärket BASIC – Äldre nationella handelsnamnen basic och basic AG – Relativa registreringshinder – Användning i affärslivet av ett kännetecken i mer än bara lokal omfattning – Artiklarna 8.4, och 53.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artiklarna 8.4 och 60.1 c i förordning (EU) 2017/1001) – Delvis ogiltighetsförklaring – Beslut fattat efter tribunalens ogiltigförklaring av ett tidigare beslut – Återförvisning av ärendet till en överklagandenämnd – Den som återförvisat saknade behörighet – Artikel 1d i förordning (EG) nr 216/96 – Anslutningsöverklagande) 42

2021/C 35/55 Mål T-247/19: Tribunalens dom av den 2 december 2020 – Thunus m.fl. mot EIB (Personalmål – Anställda vid EIB – Lön – Årlig lönejustering – Rättssäkerhet – Berättigade förväntningar – Personalsamråd – Motiveringsskyldighet – Proportionalitet) 43

2021/C 35/56 Mål T-318/19: Tribunalens dom av den 2 december 2020 – Thunus m.fl. mot EIB (Personalmål – EIB:s anställda – Lön – Årlig anpassning av löner – Rättssäkerhet – Berättigade förväntningar – Samråd med personalen – Motiveringsskyldighet – Proportionalitet) 44

2021/C 35/57 Mål T-620/19: Tribunalens dom av den 9 december 2020 – Ace of spades/EUIPO – Krupp och Borrmann (JC JEAN CALL Champagne ROSÉ) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av det tredimensionella märket JC JEAN CALL Champagne ROSÉ – Äldre tredimensionella EU-varumärken – Relativa registreringshinder – Kännetecknenslikhet – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – Ingen skadlig inverkan på renommeet – Artikel 8.5 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning 2017/1001)) 44

2021/C 35/58 Mål T-621/19: Tribunalens dom av den 9 december 2020 – Ace of spades/EUIPO – Krupp och Borrmann (JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE) ("EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av det tredimensionella märket JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE – Äldre tredimensionella EU-varumärken – Relativa registreringshinder – Känneteckenslikhet – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – Ingen skadlig inverkan på renomméet – Artikel 8.5 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning 2017/1001)") 45

2021/C 35/59 Mål T-622/19: Tribunalens dom av den 9 december 2020 – Ace of spades/EUIPO – Krupp och Borrmann (JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE) ("EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av det tredimensionella märket JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE – Äldre tredimensionella EU-varumärken – Relativa registreringshinder – Känneteckenslikhet – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – Ingen skadlig inverkan på renomméet – Artikel 8.5 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning 2017/1001)") 46

2021/C 35/60 Mål T-705/19: Tribunalens dom av den 9 december 2020 – GV mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Mobbning – Ansökan om bistånd – Avslag på ansökan – Tjänstens intresse – Likvärdiga tjänster – Rimlig tidsfrist – Avsaknad av tillräcklig bevisning – Ansvar) 46

2021/C 35/61 Mål T-819/19: Tribunalens dom av den 9 december 2020 – Man and Machine mot EUIPO – Bim Freelance (bim ready) (EU-varumärken – Fördragsbrottsförfarande – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen – Figurmärket bim ready – Det äldre EU-figurmärket BIM freelance – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Begränsning av de tjänster som anges i registreringsansökan) 47

2021/C 35/62 Mål T-858/19: Tribunalens dom av den 9 december 2020 – easyCosmetic Swiss mot EUIPO – UWI (easycosmetic) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket easyCosmetic – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c i förordning (EU) nr 2017/1001) 48

2021/C 35/63 Mål T-30/20: Tribunalens dom av den 9 december 2020 – Promed/EUIPO – Centrumelektroniki (Promed) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket Promed – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001)) 48

2021/C 35/64 Mål T-190/20: Tribunalens dom av den 9 december 2020 – Almea/EUIPO – Sanacorp Pharmahandel (Almea) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Almea – Äldre nationellt ordmärke MEA – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (sedermera artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)) 49

2021/C 35/65 Mål T-536/19: Tribunalens beslut av den 7 december 2020 – Militos Symvouleftiki mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Offentlig upphandling av tjänster – Upphandlingsförfarande – Tillhandahållande av tjänster på området för organisation av kommunikationsaktiviteter på uppdrag av kommissionens representation i Grekland – Avbrytande av upphandlingsförfarandet – Berättigat intresse av att få saken prövad saknas – Avvisning) 50

2021/C 35/66 Mål T-729/19: Tribunalens beslut av den 4 december 2020 – Agepha Pharma mot EUIPO – Apogepha Arzneimittel (AGEPHA) (EU-varumärken – Invändningsförfarande – Återkallelse av invändningen – Anledning saknas att döma i saken) 50

2021/C 35/67 Mål T-185/20: Tribunalens beslut av den 1 december 2020 – Tikal Marine Systems mot EUIPO – Ultra Safety Systems (Tikal Tef-Gel) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – Återkallelse av ansökan om ogiltighetsförklaring – Anledning saknas att döma i saken) 51

2021/C 35/68 Mål T-192/20: Tribunalens beslut av den 1 december 2020 – Tikal Marine Systems mot EUIPO – Ultra Safety Systems (Ultra Tef-Gel) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – Återkallelse av ansökan om ogiltighetsförklaring – Anledning saknas att döma i saken) 51

2021/C 35/69 Mål T-685/20: Överklagande ingett den 16 november 2020 – Asian Gear mot EUIPO – Multimox (Roller) 52

2021/C 35/70 Mål T-686/20: Överklagande ingett den 16 november 2020 – Asian Gear mot EUIPO – Multimox (Roller) 53

2021/C 35/71 Mål T-695/20: Talan väckt den 18 november 2020 – OG mot EIB 53

2021/C 35/72 Mål T-703/20: Talan väckt den 27 november 2020 – Mylan Ireland mot EMA 54

2021/C 35/73 Mål T-706/20: Överklagande ingett den 30 november 2020 – MiMedx Group mot EUIPO – DIZG (Epiflex) 55

2021/C 35/74 Mål T-711/20: Överklagande ingett den 3 december 2020 – Puma mot EUIPO – CMS (CMS Italy) . 56

2021/C 35/75 Mål T-712/20: Överklagande ingett den 3 december 2020 – Škoda Investement mot EUIPO – Škoda Auto (Symbol med pil och vinge) 57

2021/C 35/76 Mål T-715/20: Överklagande ingett den 4 december 2020 – Degode mot EUIPO – Leo Pharma (Skinovea) 57

2021/C 35/77 Mål T-721/20: Talan väckt den 9 december 2020 – Impresa comune Clean Sky 2 mot NG 58

2021/C 35/78 Mål T-722/20: Talan väckt den 10 december 2020 – Far Polymers m.fl. mot kommissionen 59

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*

(2021/C 35/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 28, 25.1.2021

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 19, 18.1.2021

EUT C 9, 11.1.2021

EUT C 443, 21.12.2020

EUT C 433, 14.12.2020

EUT C 423, 7.12.2020

EUT C 414, 30.11.2020

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 3 december 2020 – Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd mot Distillerie Bonollo SpA m.fl.

(Mål C-461/18 P) ([1])

(Överklagande – Dumpning – Import av vinsyra med ursprung i Kina – Överklagande som ingetts av en intervenient i första instans – Artikel 56 andra stycket andra meningen i stadgan för Europeiska unionens domstol – Partiell interimsöversyn – Förlust av status som företag som verkar i en marknadsekonomi under översynsförfarandet – Ändring av slutgiltig antidumpningstull – Fastställande av normalvärdet – Artikel 11.9 i förordning (EG) nr 1225/2009 – Anslutningsöverklagande – Talan om ogiltigförklaring som väckts av konkurrerande tillverkare inom Europeiska unionen – Upptagande till sakprövning – Villkoret direkt berörd – Fördelning av befogenheten att verkställa en dom)

(2021/C 35/02)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (ombud: K. Adamantopoulos, dikigoros, och P. Billiet, advocaat)

Övriga parter i målet: Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl (ombud: R. MacLean, solicitor och A. Bochon, avocat), Comercial Química Sarasa SL, Europeiska unionens råd (ombud: H. Marcos Fraile och M. B. Driessen, biträdda av N. Tuominen, avocată), Europeiska kommissionen (ombud: M. França, J.-F. Brakeland och A. Demeneix)

Domslut

1) Huvudöverklagandet ogillas.

2) Punkt 2 i domslutet i den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 3 maj 2018 i mål Distillerie Bonollo m.fl./rådet (T-431/12, EU:T:2018:251), upphävs, i den del Europeiska unionens tribunal ålade Europeiska unionens råd att vidta de åtgärder som krävs för att följa denna dom.

3) Anslutningsöverklagandet ogillas i övrigt.

4) Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA och Caviro Distillerie Srl samt för Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen avseende huvudöverklagandet.

5) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader avseende anslutningsöverklagandet och ersätta fyra femtedelar av de rättegångskostnader som uppstått för Distillerie Bonollo SpA Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA och Caviro Distillerie Srl avseende anslutningsöverklagandet.

6) Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd och Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader vad avser anslutningsöverklagandet.

(1) EUT C 341, 24.9.2018.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 26 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Högsta förvaltningsdomstolen – Sverige) – Skatteverket mot Sögård Fastigheter AB

(Mål C-787/18) (1)

(Begäran om förhandsavgörande – Nationell lagstiftning enligt vilken justering av avdrag för ingående mervärdesskatt får krävas av en annan beskattningsbar person än den som gjort avdraget – Ett bolags försäljning till privatpersoner av en fastighet som hyrts ut av bolaget och som även hyrdes ut av det bolag som tidigare ägde fastigheten – Upphörande av skattskyldighet för mervärdesskatt vid försäljning av fastighet till privatpersoner")

(2021/C 35/03)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Skatteverket

Motpart: Sögård Fastigheter AB

Domslut

Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas på så sätt att det utgör hinder för en nationell lagstiftning som föreskriver, med stöd av artikel 188.2 i direktivet, att säljaren av en fastighet inte är skyldig att justera ett avdrag för ingående mervärdesskatt om köparen ska använda fastigheten uteslutande för transaktioner som medför avdragsrätt, samtidigt som den även ålägger köparen att justera avdraget avseende återstoden av korrigeringstiden vid den tidpunkt då köparen i sin tur överlåter fastigheten till någon som inte ska använda fastigheten för sådana transaktioner.

(1) EUT C 72, 25.2.2019

Domstolens dom (första avdelningen) av den 1 december 2020 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad – Nederländerna) – Federatie Nederlandse Vakbeweging mot Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

(Förenade målen C-815/18) (1)

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 96/71/EG – Artiklarna 1.1, 1.3 och 2.1 – Utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster – Lastbilschaufförer som utför internationella transporter – Tillämpningsområde – Begreppet "utstationerad arbetstagare" – Cabotagetrafik – Artikel 3.1, 3.3 och 3.8 – Artikel 56 FEUF – Frihet att tillhandahålla tjänster – Kollektivavtal som förklarats ha allmän giltighet)

(2021/C 35/04)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Motparter: Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

Domslut

1) Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster ska tolkas så, att det är tillämpligt på tillhandahållande av gränsöverskridande tjänster inom vägtransportsektorn.

2) Artiklarna 1.1, 1.3 och 2.1 i direktiv 96/71 ska tolkas så, att en arbetstagare som är verksam som förare inom den internationella vägtransportsektorn, inom ramen för ett fraktavtal mellan det företag han är anställd av, etablerat i en medlemsstat, och ett företag som är verksamt i en annan medlemsstat än den där den berörde arbetstagaren vanligtvis arbetar, ska anses vara en arbetstagare som är utstationerad inom en medlemsstats territorium i den mening som avses i ovannämnda bestämmelser när utförandet av arbetstagarens arbete – under den aktuella begränsade tidsperioden – har tillräcklig anknytning till detta territorium. Frågan huruvida det föreligger en sådan anknytning ska avgöras genom en helhetsbedömning av sådana faktorer som arten av det arbete som den berörde arbetstagaren utför inom nämnda territorium, graden av anknytning mellan arbetstagarens verksamhet och varje medlemsstats territorium där arbetstagaren är verksam samt hur stor del nämnda verksamhet där utgör av transporttjänsten i dess helhet.

   Den omständigheten att en internationell lastbilschaufför, som ett företag i en medlemsstat ställt till förfogande för ett företag etablerat i en annan medlemsstat, erhåller de instruktioner som är förenade med dennes uppdrag och börjar eller avslutar uppdragen vid det andra företagets säte, räcker inte i sig för att denne förare ska anses ha ”utstationerats” till denna andra medlemsstat i den mening som avses i direktiv 96/71, om inte utförandet av förarens arbete, på grundval av andra omständigheter, har en tillräcklig anknytning till detta territorium.

3) Artiklarna 1.1, 1.3 och 2.1 i direktiv 96/71 ska tolkas så, att det vid bedömningen av huruvida det skett en utstationering av arbetstagare inte i sig är relevant att de företag som är parter i ett avtal om att ställa arbetstagare till förfogande ingår i samma koncern.

4) Artiklarna 1.1, 1.3 och 2.1 i direktiv 96/71 ska tolkas så, att en arbetstagare som är verksam som förare inom vägtransportsektorn, och som inom ramen för ett fraktavtal mellan det företag han är anställd av, etablerat i en medlemsstat, och ett företag som är verksamt i en annan medlemsstat, utför cabotagetransporter inom en annan medlemsstats territorium än den där denne vanligtvis arbetar, i princip ska anses utstationerad på den medlemsstats territorium inom vilket transporterna utförs. Cabotagetransporternas varaktighet saknar relevans vid bedömningen av huruvida en sådan utstationering föreligger, utan att det påverkar en eventuell tillämpning av artikel 3.3 i direktivet.

5) Artikel 3.1 och 3.8 i direktiv 96/71 ska tolkas så, att frågan huruvida ett kollektivavtal har förklarats ha allmän giltighet ska bedömas mot bakgrund av tillämplig nationell rätt. Ett kollektivavtal som inte har förklarats ha allmän giltighet, men vars efterlevnad är ett tvingande krav för de företag som omfattas av nämnda avtal för att de ska kunna beviljas undantag från tillämpningen av ett annat kollektivavtal som för sin del har förklarats ha allmän giltighet, och vars bestämmelser i sak är identiska med bestämmelserna i detta andra kollektivavtal, omfattas av det begrepp som avses i dessa bestämmelser.

([1]) EUT C 122, 1.04.2019.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 25 november 2020 – Europeiska kommissionen/GEA Group AG

(Mål C-823/18 P) [1]

(Överklagande – Konkurrensbegränsande samverkan – Europeiska marknaderna för värmestabilisatorer baserade på tenn och epoxiderad sojabönsolja/estrar – Fastställande av priser, uppdelning av marknader och utbyte av känslig affärsinformation – Tillämpning av taket på 10 procent av omsättningen på en av de enheter som företaget består av – Ogiltigförklaring av beslutet om ändring av de böter som fastställdes i det ursprungliga beslutet i vilket överträdelsen konstaterades – Böter – Begreppet företag – Solidariskt betalningsansvar för böter – Principen om likabehandling – Förfallodagen för böter vid en ändring)

(2021/C 35/05)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis av T. Christoforou, P. Rossi och V. Bottka, därefter av P. Rossi och V. Bottka)

Övrig part i målet: GEA Group AG (ombud: C. Wagner och I. du Mont, Rechtsanwälte)

Domslut

1) Den som dom meddelades av Europeiska unionens tribunal den 18 oktober 2018, GEA Group/kommissionen (T-640/16, EU:T:2018:700), upphävs.

2) Mål T-640/16 återförvisas till Europeiska unionens tribunal.

3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

[1] EUT C 93, 11.3.2019

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 3 december 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Repsol Petróleo, SA mot Administración General del Estado

(Förenade målen C-44/19) [1]

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2003/96/EG – Beskattning av energiprodukter och elektricitet – Artikel 21.3 – Beskattningsgrundande händelse saknas – Förbrukning av energiprodukter inom ett anläggningsområde där de har framställts, som sker vid framställning av slutliga energiprodukter, i samband med vilken det även på ett oundvikligt sätt erhålls icke-energiprodukter)

(2021/C 35/06)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Repsol Petróleo, SA

Motpart: Administración General del Estado

Domslut

Artikel 21.3 första meningen i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, ska tolkas så, att när en anläggning som framställer energiprodukter vilka är avsedda att användas som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle, förbrukar energiprodukter som den själv har framställt, och att anläggningen, i denna framställningsprocess, oundvikligen också erhåller icke-energiprodukter vilka har ett ekonomiskt värde, ska den andel av förbrukningen som resulterar i att sådana icke-energiprodukter erhålls, inte omfattas av undantaget från skattskyldighet för energiprodukter som föreskrivs i denna bestämmelse.

(1) EUT C 155, 6.5.2019.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 25 november 2020 – Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal

(Mål C-49/19) (1)

(Fördragsbrott – Elektronisk kommunikation – Samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster – Direktiv 2002/22/EG – Nät och tjänster – Artikel 13 – Finansiering av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster – Mekanism för fördelning – Principerna om insyn, minsta marknadspåverkan, icke-diskriminering och proportionalitet)

(2021/C 35/07)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis L. Nicolae, P. Costa de Oliveira och G. Braga da Cruz, därefter L. Nicolae och G. Braga da Cruz)

Svarande: Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa och J. Marques, biträdda av D. Silva Morais, advogado)

Domslut

1) Talan ogillas.

2) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

(1) EUT C 112, 25.3.2019.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 24 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Wikingerhof GmbH & Co. KG mot Booking.com BV

(Förenade målen C-59/19) (1)

(Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Domstols behörighet – Artikel 7 leden 1 och 2 – Särskild behörighet i mål om skadestånd utanför avtalsförhållanden – Talan om förbudsföreläggande mot affärsmetoder som strider mot konkurrensrätten – Påstått missbruk av dominerande ställning i affärsverksamhet som omfattas av avtal – Plattform för bokningar av logi via internet, booking.com)

(2021/C 35/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Wikingerhof GmbH & Co. KG

Svarande: Booking.com BV

Domslut

Artikel 7 led 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att den är tillämplig på en förbudstalan som avser vissa ageranden inom ramen för ett avtalsförhållande mellan käranden och svaranden och som grundar sig på ett påstående om att svaranden har missbrukat sin dominerande ställning i strid med konkurrensrätten.

(1) EUT C 155, 6.5.2019.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 december 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Bucureşti – Rumänien) – Star Taxi App SRL mot Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul Bucureşti prin Primar General, Consiliul General al Municipiului Bucureşti

(Mål C-62/19) (1)

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 56 FEUF – Tillämplighet – Rent inhemsk situation – Direktiv 2000/31/EG – Artikel 2 a – Begreppet "informationssamhällets tjänster" – Artikel 3.2 och 3.4 – Artikel 4 – Tillämplighet – Direktiv 2006/123/EG – Restriktioner – Kapitlen III (Etableringsfrihet för tjänsteleverantörer) och IV (Fri rörlighet för tjänster) – Tillämplighet – Artiklarna 9 och 10 – Direktiv (EU) 2015/1535 – Artikel 1.1 e och f – Begreppet "föreskrift för tjänster" – Begreppet "teknisk föreskrift" – Artikel 5.1 – Avsaknad av anmälan i förväg – Rättsverkan – Verksamhet bestående i att med hjälp av en applikation för intelligenta telefoner sammanföra personer som önskar företa en resa inom en tätort med auktoriserade taxiförare – Kvalificering – Nationella föreskrifter enligt vilka det krävs ett förhandstillstånd för denna verksamhet)

(2021/C 35/09)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Bucureşti

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Star Taxi App SRL

Motparter: Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul Bucureşti prin Primar General, Consiliul General al Municipiului Bucureşti

ytterligare deltagare i rättegången: IB, Camera Națională a Taximetriştilor din România, D'Artex Star SRL, Auto Cobălcescu SRL, Cristaxi Service SRL

Domslut

1) Artikel 2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel"), som hänvisar till artikel 1.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster, ska tolkas så, att en tjänst som består i att, med hjälp av en applikation för smarttelefoner, mot ersättning sammanföra personer som önskar företa en resa inom en tätort och auktoriserade taxiförare, för vilken tillhandahållaren av nämnda tjänst har slutit avtal om tillhandahållande av tjänster med dessa förare mot betalning av en månatlig abonnemangsavgift, men denne inte förmedlar beställningarna, och inte fastställer priset för körningen eller ansvarar för att ta betalt från dessa personer, vilka betalar direkt till taxiföraren, och inte heller utövar någon kontroll över fordonens eller förarnas kvalitet, eller de sistnämndas beteende, utgör en av "informationssamhällets tjänster" i den mening som avses i nämnda bestämmelse.

2) Artikel 1.1 f i direktiv 2015/1535 ska tolkas så, att föreskrifter antagna av en lokal myndighet, enligt vilka tillhandahållandet av en förmedlingstjänst, som syftar till att med hjälp av en applikation för smarttelefoner mot ersättning sammanföra personer som vill företa en resa inom en tätort och auktoriserade taxiförare, och vilken tjänst utgör en av "informationssamhällets tjänster" i den mening som avses i artikel 1.1 b i direktiv 2015/1535, är underkastat ett krav på förhandstillstånd, och ett sådant tillstånd redan krävs för andra tillhandahållare av taxibokningstjänster, inte utgör en "teknisk föreskrift", i den mening som avses i artikel 1.1 f i direktiv 2015/1535.

3) Artikel 56 FEUF, artikel 3.2 och 3.4 i direktiv 2000/31 och artikel 16 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden ska tolkas så, att de inte är tillämpliga på en tvist där alla relevanta omständigheter är begränsade till en och samma medlemsstat.

   Artikel 4 i direktiv 2000/31 ska tolkas så, att den inte är tillämplig på en medlemsstats föreskrifter enligt vilka tillhandahållandet av en förmedlingstjänst, som syftar till att med hjälp av en applikation för smarttelefoner mot ersättning sammanföra personer som vill företa en resa inom en tätort och auktoriserade taxiförare, och vilken tjänst utgör en av "informationssamhällets tjänster" i den mening som avses i artikel 2 a i direktiv 2000/31 som hänvisar till artikel 1.1 b i direktiv 2015/1535, är underkastat ett krav på förhandstillstånd och ett sådant tillstånd redan krävs för andra tillhandahållare av taxibokningstjänster.

   Artiklarna 9 och 10 i direktiv 2006/123 ska tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats föreskrifter enligt vilka tillhandahållandet av en förmedlingstjänst, som syftar till att med hjälp av en applikation för smarttelefoner mot ersättning sammanföra personer som vill företa en resa inom en tätort och auktoriserade taxiförare, är underkastat ett krav på förhandstillstånd, när villkoren för att erhålla detta tillstånd inte motsvarar de krav som anges i dessa artiklar, eftersom dessa villkor bland annat innebär tekniska krav som inte är anpassade till den berörda tjänsten, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

(1) EUT C 164, 13.05.2019.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 3 december 2020 – Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh och Khadiga Mahmoud El Gammal mot Europeiska unionens råd

(Förenade målen C-72/19 P och C-145/19 P) (1)

(Överklagande – Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Egypten – Frysning av penningmedel och ekonomiska resurser – Förteckning över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser – Bibehållande av sökandenas namn – Beslut av en tredjestats myndighet – Europeiska unionens skyldighet att kontrollera att det beslutet har fattats med iakttagande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd – Motiveringsskyldighet)

(2021/C 35/10)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

(Mål C-72/19 P)

Klagande: Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh och Khadiga Mahmoud El Gammal (ombud: Lord Anderson, QC, B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, samt G. Martin, C. Enderby Smith och F. Holmey, solicitors)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis J. Kneale och V. Piessevaux, därefter av Antoniadis och V. Piessevaux)

(Mål C-145/19 P)

Klagande: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, som för talan för egen räkning och för Suzanne Saleh Thabets och Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubaraks räkning, vilka alla tre är arvingar till Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (ombud: Lord Anderson, QC, B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, G. Martin, C. Enderby Smith och F. Holmey, solicitors)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis J. Kneale och V. Piessevaux, därefter M. Balta och M. V. Piessevaux)

Domslut

1) Europeiska unionens tribunals dom av den 22 november 2018, Saleh Thabet/rådet (T-274/16 och T-275/16, ej publicerad, EU:T:2018:826), upphävs i den del som tribunalen i denna dom ogillade talan om ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2016/411 av den 18 mars 2016 om ändring av beslut 2011/172/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Egypten, och talan om ogiltigförklaring av Rådets beslut (Gusp) 2017/496 av den 21 mars 2017 om ändring av beslut 2011/172/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Egypten.

2) Europeiska unionens tribunals dom av den 12 december 2018, Mubarak/rådet (T-358/17, ej publicerad, EU:T:2018:905), upphävs.

3) Besluten 2016/411 och 2017/496 upphävs, i den del de rör Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh och Khadiga Mahmoud El Gammal.

4) Beslut 2017/496, rådets genomförandeförordning (EU) 2017/491 av den 21 mars 2017 om genomförande av förordning (EU) nr 270/2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Egypten och rådets genomförandeförordning (EU) 2018/465 av den 21 mars 2018 om genomförande av förordning (EU) nr 270/2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Egypten upphävs i den del dessa rättsakter rör Mohamed Hosni Elsayed Mubarak.

5) Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna i både första och andra instans.

([1]) EUT C 155, 6.5.2019.
EUT C 148, 29.4.2019.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 24 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem – Nederländerna) – R.N.N.S. (C-225/19), K.A. (C-226/19) mot Minister van Buitenlandse Zaken

(Förenade målen C-225/19 och C-226/19) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande – Område med frihet, säkerhet och rättvisa – Gemenskapskodex om viseringar – Förordning (EG) nr 810/2009 – Artikel 32.1 – 32.3 – Beslut om avslag på viseringsansökan – Bilaga VI – Standardformulär – Motivering – Hot mot medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet eller folkhälsa, eller mot medlemsstaters internationella förbindelser – Artikel 22 – Förfarande för föregående samråd med centralmyndigheterna i andra medlemsstater – Invändning mot utfärdande av visering – Överklagande av ett beslut om avslag på en viseringsansökan – Domstolsprövningens omfattning – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Rätt till ett effektivt rättsmedel)

(2021/C 35/11)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: R.N.N.S. (C-225/19), K.A. (C-226/19)

Motpart: Minister van Buitenlandse Zaken

Domslut

Artikel 32.2 och 32.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 610/2013 av den 26 juni 2013, ska mot bakgrund av artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att den innebär dels att den medlemsstat som med stöd av artikel 32.1 a vi i förordning nr 810/2009, i dess lydelse enligt förordning nr 610/2013, har fattat ett slutligt beslut om avslag på en viseringsansökan på grund av att en medlemsstat har invänt mot utfärdandet av viseringen, är skyldig att i sitt beslut ange namnet på den medlemsstat som framställt invändningen, det specifika avslagsskäl som tillämpats med anledning av denna invändning – vid behov åtföljt av de huvudsakliga skälen för invändningen – samt namnet på den myndighet till vilken viseringssökanden kan vända sig för att få information om vilka rättsmedel som finns tillgängliga för detta ändamål i den andra medlemsstaten, dels att domstolarna i den medlemsstat som har fattat detta beslut inte har möjlighet, för det fall beslutet överklagas med stöd av artikel 32.3 i förordning nr 810/2009, i dess lydelse enligt förordning nr 610/2013, att göra en prövning i sak av huruvida den invändning mot utfärdandet av viseringen som framställts av en annan medlemsstat var lagenlig.

([1]) EUT C 187, 3.6.2019.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Cluj – Rumänien) – Banca B. SA mot A.A.A.

(Mål C-269/19) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Oskäliga avtalsvillkor i konsumentavtal – Direktiv 93/13/EEG – Verkan av ett fastställande att ett villkor är oskäligt – Ersättande av det oskäliga villkoret – Metod att beräkna den rörliga räntesatsen – Tillåtet – Återförvisa parterna till förhandlingar)

(2021/C 35/12)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Cluj

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Banca B. SA

Motpart: A.A.A.

Domslut

Artikel 6.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas så, att när avtalsvillkoren om den rörliga räntesatsen i ett sådant låneavtal som det i det nationella målet aktuella avtalet konstaterats vara oskäliga, och avtalet inte kan bestå efter det att de oskäliga villkoren har ogiltigförklarats, det skulle få särskilt negativa konsekvenser för konsumenten om avtalet upphävs och det inte finns någon utfyllnadsregel i nationell rätt som kan ersätta de avtalsvillkoren, ska den nationella domstolen med fullt beaktande av nationell rätt vidta alla nödvändiga åtgärder för att skydda konsumenten från de särskilt negativa konsekvenser som ett upphävande av låneavtalet skulle kunna medföra. Under sådana omständigheter som i det nationella målet finns det inget som hindrar att den nationella domstolen bland annat anmodar parterna att förhandla om hur räntesatsen ska beräknas, förutsatt att den fastställer ramen för dessa förhandlingar och att dessa syftar till att uppnå en verklig jämvikt mellan avtalsparternas rättigheter och skyldigheter, som bland annat tar hänsyn till det konsumentskyddssyfte som ligger till grund för direktiv 93/13.

(1) EUT C 238, 15.7.2019

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 25 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Istituto nazionale della previdenza sociale mot WS

(Mål C-302/19) (1)

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2011/98/EU – Rättigheter för arbetstagare från tredjeland som innehar ett kombinerat tillstånd – Artikel 12 – Rätt till likabehandling – Social trygghet – En medlemsstats lagstiftning som undantar familjemedlemmar till innehavaren av ett kombinerat tillstånd, vilka inte är bosatta i den medlemsstaten, vid fastställande av rätten till en familjeförmån)

(2021/C 35/13)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Istituto nazionale della previdenza sociale

Motpart: WS

Domslut

Artikel 12.1 e i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/98/EU av den 13 december 2011 om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, enligt vilken familjemedlemmar till en innehavare av ett kombinerat tillstånd, i den mening som avses i artikel 2 c i direktivet, vilka inte är bosatta i den medlemsstaten utan i ett tredjeland, inte ska beaktas vid fastställandet av rätten till en social trygghetsförmån, samtidigt som familjemedlemmar till en medborgare i den medlemsstaten vilka är bosatta i ett tredjeland beaktas.

(1) EUT C 288, 26.08.2019.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 25 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Istituto nazionale della previdenza sociale mot VR

(Mål C-303/19) [1]

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2003/109/EG – Varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning – Artikel 11 – Rätt till likabehandling – Social trygghet – En medlemsstats lagstiftning enligt vilken en varaktigt bosatt persons familjemedlemmar som inte är bosatta i den medlemsstaten undantas vid fastställandet av rätten till familjeförmån)

(2021/C 35/14)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Istituto nazionale della previdenza sociale

Motpart: VR

Domslut

Artikel 11.1 d i rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning ska tolkas så, att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken familjemedlemmar till en varaktigt bosatt, i den mening som avses i artikel 2 b i direktivet, vilka inte är bosatta i den medlemsstaten utan i ett tredjeland, inte ska beaktas vid fastställandet av rätten till en social trygghetsförmån, samtidigt som familjemedlemmar till en medborgare i den medlemsstaten vilka är bosatta i ett tredjeland beaktas. Detta gäller när denna medlemsstat inte gett uttryck för någon avsikt att utnyttja möjligheten att föreskriva ett undantag från rätten till likabehandling enligt artikel 11.2 i nämnda direktiv i samband med att direktivet införlivades med den nationella rättsordningen.

[1] EUT C 288, 26.08.2019.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 december 2020 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší správní soud – Republiken Tjeckien) – BONVER WIN, a.s. mot Ministerstvo financí ČR

(Mål C-311/19) [1]

(Begäran om förhandsavgörande – Frihet att tillhandahålla tjänster – Restriktioner – Nationell lagstiftning enligt vilken det är förbjudet att anordna penningspel på vissa platser – Tillämplighet för artikel 56 FEUF – En gränsöverskridande beståndsdel föreligger)

(2021/C 35/15)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i det nationella målet

Klagande: BONVER WIN, a.s.

Motpart: Ministerstvo financí ČR

Domslut

Artikel 56 FEUF ska tolkas så, att den är tillämplig på situationen för ett bolag som är etablerat i en medlemsstat och som förlorat sitt tillstånd att anordna hasardspel till följd av att en lagstiftning om på vilka platser sådana spel är tillåtna har trätt i kraft i denna medlemsstat, vilken lagstiftning är tillämplig utan åtskillnad på samtliga tjänsteleverantörer som bedriver verksamhet i denna medlemsstat, oavsett om tjänsteleverantörerna tillhandahåller nationella medborgare eller medborgare i andra medlemsstater tjänsterna, när en del av bolagets kundkrets kommer från en annan medlemsstat än den där bolagets anläggning är belägen.

(1) EUT C 213, 24.6.2019.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 3 december 2020 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Berlin – Tyskland) – Ingredion Germany GmbH mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-320/19) (1)

(Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Direktiv 2003/87/EG – System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser – Artikel 3 h – Nya deltagare – Artikel 10a – Övergångsbestämmelser för gratis tilldelning av utsläppsrätter – Beslut 2011/278/UE – Artikel 18.1 c – Den bränslerelaterade verksamhetsnivån – Artikel 18.2 andra stycket – Värdet av den relevanta faktorn för kapacitetsutnyttjande)

(2021/C 35/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Ingredion Germany GmbH

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Domslut

Artikel 18.2 andra stycket i kommissionens beslut 2011/278/EU av den 27 april 2011 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, ska tolkas så, att den relevanta kapacitetsutnyttjandefaktorn i samband med gratis tilldelning av utsläppsrätter till nya deltagare är begränsad till ett värde som understiger 100 procent.

(1) EUT C 246, 22.7.2019

Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 december 2020 – Région de Bruxelles-Capitale mot Europeiska kommissionen

(Mål C-352/19 P) (1)

(Överklagande – Förordning (EG) nr 1107/2009 – Utsläppande på marknaden av växtskyddsmedel – Genomförandeförordning (EU) 2017/2324 – Förnyelse av godkännandet av det verksamma ämnet glyfosat – Artikel 263 FEUF – Talerätt för en regional enhet – Villkoret direkt berörd)

(2021/C 35/17)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Région de Bruxelles-Capitale (ombud: A. Bailleux, avocat))

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: X. Lewis, F. Castillo de la Torre, I. Naglis och F. Castilla Contreras)

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

2) Région de Bruxelles-Capitale ska ersätta rättegångskostnaderna.

(1) EUT C 220, 1.07.2019

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 25 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från ondernemingsrechtbank Antwerpen – Belgien) – Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) mot Weareone.World BVBA, Wecandance NV

(Mål C-372/19) (1)

(Begäran om förhandsavgörande – Konkurrens – Artikel 102 FEUF – Missbruk av dominerande ställning – Begreppet oskäliga priser – Organisation för kollektiv förvaltning av upphovsrätter – Faktisk monopolställning – Dominerande ställning – Missbruk – Framförande av musikaliska verk under musikfestivaler – Taxa som grundas på bruttointäkterna från försäljningen av inträdesbiljetter – Rimligt förhållande till den tjänst som upphovsrättsorganisationen tillhandahåller – Fastställande av vilken del av upphovsrättsorganisationens musikrepertoar som faktiskt har framförts)

(2021/C 35/18)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Ondernemingsrechtbank Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)

Svarande: Weareone.World BVBA, Wecandance NV

Domslut

Artikel 102 FEUF ska tolkas så, att det inte utgör missbruk av dominerande ställning i den mening som avses i denna artikel när en organisation för kollektiv förvaltning av upphovsrätt, vilken har ett faktiskt monopol i en medlemsstat, för arrangörer av musikevenemang tillämpar en taxa för rätten till överföring av musikaliska verk till allmänheten som innebär följande:

— De upphovsrättsavgifter som ska erläggas fastställs på grundval av en tariff som tillämpas på bruttointäkterna från försäljning av inträdesbiljetter, utan att alla de kostnader avseende arrangemanget av festivalen som inte har något samband med de musikaliska verk som framförs under evenemanget kan dras av från dessa intäkter, förutsatt att, med beaktande av samtliga relevanta omständigheter i det aktuella fallet, de avgifter som upphovsrättsorganisationen faktiskt tar ut med tillämpning av denna taxa inte är oskäliga med beaktande bland annat av arten och omfattningen av användningen av verken, det ekonomiska värde som användningen ger upphov till och det ekonomiska värdet av de tjänster som denna upphovsrättsorganisation tillhandahåller, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

— Ett schablonsystem uppdelat i olika tariffklasser används för att bland framförda musikaliska verk fastställa vilken andel av dem som kommer från upphovsrättsorganisationens repertoar, förutsatt att det inte finns någon annan metod som gör det möjligt att mer exakt identifiera och kvantifiera användningen av dessa verk och uppnå samma legitima mål, det vill säga tillvaratagande av upphovsmännens, kompositörernas och musikförläggarnas intressen, utan att detta medför en oproportionerlig ökning av kostnaderna för förvaltning av avtal och övervakning av användningen av upphovsrättsligt skyddade musikaliska verk. Det ankommer på den nationella domstolen att pröva detta mot bakgrund av det konkreta mål den har att pröva och med beaktande av samtliga relevanta omständigheter, inklusive tillgången till och tillförlitligheten av de tillhandahållna uppgifterna samt de tekniska verktyg som finns.

(1) EUT C 270, 12.08.2019.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 24 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret – Danmark) – Viasat Broadcasting UK Ltd mot TV2/Danmark A/S och Konungariket Danmark

(Förenade målen C-445/19) (1)

(Begäran om förhandsavgörande – Statligt stöd – Allmännyttigt radio- och tv-bolag – Artikel 106.2 FEUF – Tjänster av allmänt ekonomiskt intresse – Stöd som är förenligt med den inre marknaden – Artikel 108.3 FEUF – Anmälan – Har inte gjorts – Skyldighet för stödmottagaren att betala ränta under den period då stödet var rättsstridigt – Beräkning av räntan – Belopp som ska beaktas)

(2021/C 35/19)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Viasat Broadcasting UK Ltd

Motpart: TV2/Danmark A/S, Royaume de Danemark

Domslut

1) Artikel 108.3 FEUF ska tolkas så, att skyldigheten för nationella domstolar att förplikta mottagaren av ett statligt stöd som genomförts i strid med denna bestämmelse att betala ränta för den period då stödet var rättsstridigt gäller även när kommissionen i sitt slutliga beslut har funnit att stödet är förenligt med den inre marknaden enligt artikel 106.2 FEUF.

2) Artikel 108.3 FEUF ska tolkas så, att skyldigheten för de nationella domstolarna att ålägga mottagaren av ett statligt stöd, som genomförts i strid med denna bestämmelse, att betala ränta för den period då stödet var rättsstridigt även gäller stöd som denna mottagare har överfört till företag som är närstående till stödmottagaren och på stöd som har utbetalats av ett företag som kontrolleras av staten.

(1) EUT C 270, 12.08.2019

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 24 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Hof van beroep te Brussel – Belgien) – brottmål mot AZ

(Mål C-510/19) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande – Polissamarbete och straffrättsligt samarbete – Europeisk arresteringsorder – Rambeslut 2002/584/RIF – Artikel 6.2 – Begreppet "verkställande rättslig myndighet" – Artikel 27.2 – Specialitetsbestämmelse – Artikel 27.3 g och 27.4 – Undantag – Lagföring för ett "annat brott" än det som låg till grund för överlämnandet – Samtycke från den verkställande rättsliga myndigheten – Samtycke från åklagarmyndigheten i den verkställande medlemsstaten)

(2021/C 35/20)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Brussel

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

AZ

ytterligare deltagare i rättegången: Openbaar Ministerie, YU, ZV

Domslut

1) Begreppet "verkställande rättslig myndighet" i den mening som avses i artikel 6.2 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, utgör ett självständigt unionsrättsligt begrepp som ska tolkas så, att det omfattar de myndigheter i en medlemsstat som, utan att nödvändigtvis vara domare eller domstolar, deltar i rättskipningen i straffrättsliga förfaranden i den medlemsstaten, agerar oavhängigt när de utför sina uppgifter i samband med verkställighet av en europeisk arresteringsorder och utför sina uppgifter inom ramen för ett förfarande som uppfyller de krav som uppställs inom ramen för ett effektivt domstolsskydd.

2) Artiklarna 6.2, 27.3 g och 27.4 i rambeslut 2002/584, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299, ska tolkas så, att en åklagare i en medlemsstat som deltar i rättskipningen, men som från den verkställande makten kan få ta emot anvisningar i enskilda ärenden i samband med att åklagaren fattar beslut, inte utgör en "verkställande rättslig myndighet" i den mening som avses i dessa bestämmelser.

([1]) EUT C 312, 16.9.2019

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 3 december 2020 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-767/19) ([1])

(Fördragsbrott – Direktiv 2009/72/EG och 2009/73/EG – Inre marknaden för el och naturgas – Effektiv åtskillnad mellan förvaltningen av överföringssystemen för el och gas å ena sidan, och leverans- och produktionsverksamheten å den andra – Inrättande av oberoende nationella tillsynsmyndigheter)

(2021/C 35/21)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: O. Beynet och Y. G. Marinova,)

Svarande: Kungariket Belgien (ombud: L. Van den Broeck, M. Jacobs och C. Pochet, biträdda av G. Block, avocat)

Domslut

1) Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG, genom att inte korrekt införliva:

— artikel 9.1 a i direktiv 2009/72 respektive 2009/73,

— artikel 37.4 a och b i direktiv 2009/72 och artikel 41.4 a och b i direktiv 2009/73, och

— artikel 37.6 a–c och 37.9 i direktiv 2009/72 samt artikel 41.6 a–c och 41.9 i direktiv 2009/73 med belgisk rätt.

2) Konungariket Belgien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(1) EUT C 10, 13.01.2020

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 25 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Okresný súd Košice I – Slovakien) – NI, OJ, PK mot Sociálna poisťovňa

(Mål C-799/19) (1)

(Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Direktiv 2008/94/EG – Artiklarna 2 och 3 – Skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens – Begreppen "arbetstagarnas utestående fordringar" och "en arbetsgivares insolvens" – Olycksfall i arbetet – Den anställde har avlidit – Ersättning för ideell skada – Indrivning av fordran från arbetsgivaren – Omöjlighet – Garantiinstitution)

(2021/C 35/22)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Okresný súd Košice I

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: NI, OJ, PK

Motpart: Sociálna poisťovňa

Domslut

1) Artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens ska tolkas så, att en arbetsgivare inte kan anses vara "insolvent" när denna har omfattats av en ansökan om att inleda ett utsökningsförfarande, som grundats på en i ett domstolsavgörande tillerkänd rätt till ersättning, men där det i utsökningsförfarandet har fastställts att fordran inte var indrivningsbar på grund av att arbetsgivaren i praktiken var insolvent. Det ankommer emellertid på den hänskjutande domstolen att kontrollera huruvida den berörda medlemsstaten, enligt artikel 2.4 i detta direktiv, har beslutat att utsträcka det skydd för arbetstagare som föreskrivs i nämnda direktiv till en sådan insolvenssituation, som fastställts genom andra förfaranden än de som nämns i artikel 2.1 i samma direktiv och som föreskrivs i nationell lagstiftning.

2) Artiklarna 1.1 och 3 i direktiv 2008/94/EG ska tolkas så, att en ersättning som en arbetsgivare är skyldig de efterlevande för den ideella skada som lidits vid en anställds dödsfall till följd av ett olycksfall i arbetet endast kan anses utgöra en ”fordran som arbetstagare har på grund av anställningsavtal eller anställningsförhållanden”, i den mening som avses i artikel 1.1 i detta direktiv, om ersättningen omfattas av begreppet lön, såsom det har preciserats i nationell rätt, vilket det ankommer på den nationella domstolen att fastställa.

(1) EUT C 19, 20.1.2020.

Överklagande ingett den 8 maj 2018 av Oliver Spieker av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 12 juli 2018 i mål T-92/18, Oliver Spieker mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-455/18 P)

(2021/C 35/23)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Oliver Spieker (ombud: A. Schönfleisch, O. Spieker, M. Alber, N. Willich, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva Europeiska unionens tribunals beslut av den 8 maj 2018 i mål T-92/18, Spieker/EUIPO (Science for a better skin), där tribunalen ogiltigförklarade talan om ogiltigförklaring av beslutet av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd av den 12 december 2017 (ärende R1067/2017-4) o matt avslå klagandens överklagande av EUIPO:s beslut av den 20 mars 2017,

— ogiltigförklara beslutet av den EUIPO:s fjärde överklagandenämnd av den 12 december 2017 (R1067/2017-4),

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet klagandens nödvändiga kostnader i förfarandet inför fjärde överklagandenämnden och tribunalen.

Europeiska unionens domstol (åttonde avdelningen) beslutade den 8 december 2020 att ogilla överklagandet och förplikta tappande part att ersätta rättegångskostnaderna.

Överklagande ingett den 11 juni 2020 av João Miguel Barata av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 2 april 2020 i mål T-81/18, Barata mot parlamentet

(Mål C-259/20 P)

(2021/C 35/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: João Miguel Barata (ombud: G. Pandey, avocat, D. Rovetta, avocat, V. Villante, avvocato)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Domstolen (sjätte avdelningen) fann genom beslut av den 3 december 2020 att överklagandet ska ogillas, eftersom det är uppenbart att det delvis inte kan tas upp till prövning och delvis är ogrundat. Domstolen slog vidare fast att João Miguel Barata ska bära sina egna rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 9 juli 2020 av Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 13 maj 2020 i mål T-445/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

(Mål C-307/20 P)

(2021/C 35/25)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (ombud: P. Lange, A. Auler, M. Wenz och C. Möller, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Europeiska unionens domstol (prövningstillståndsavdelningen) har den 29 oktober 2020 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att klaganden ska bära sina egna rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 13 maj 2020 av Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 9 juli 2020 i mål T-535/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf mot Europeiska unionens immaterialsrättsmyndighet

(Mål C-308/20)

(2021/C 35/26)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (ombud: advokaterna P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Europeiska unionens domstol (prövningstillståndsavdelningen) har i beslut 29 oktober 2020 inte meddelat prövningstillstånd och förordnat att klaganden ska bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 9 juli 2020 av Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 13 maj 2020 i mål T-443/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

(Mål C-309/20 P)

(2021/C 35/27)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (ombud: P. Lange, A. Auler, M. Wenz och C. Möller Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Europeiska unionens domstol (prövningstillståndsavdelningen) har den 29 oktober 2020 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att klaganden ska bära sina egna rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 10 juli 2020 av Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf, av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 13 maj 2020 i mål T-446/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf, mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

(Mål C-310/20 P)

(2021/C 35/28)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Peek & Cloppenburg KG (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Europeiska unionens domstol (prövningstillståndsavdelningen) har den 29 oktober 2020 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att klaganden ska bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 10 juli 2020 av Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf, av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 13 maj 2020 i mål T-444/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf, mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

(Mål C-311/20 P)

(2021/C 35/29)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Peek & Cloppenburg KG (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Europeiska unionens domstol (prövningstillståndsavdelningen) har den 29 oktober 2020 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att klaganden ska bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 10 juli 2020 av Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf, av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 13 maj 2020 i mål T-534/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf, mot Europeiska immaterialrättsmyndigheten (EUIPO)

(Mål C-312/20 P)

(2021/C 35/30)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Peek & Cloppenburg KG (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Europeiska unionens domstol (prövningstillståndsavdelningen) har den 29 oktober 2020 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att klaganden ska bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugal) den 16 juli 2020 – VO m.fl. mot SATA International – Azores Airlines SA

(Mål C-316/20)

(2021/C 35/31)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Parter i det nationella målet

Kärande: VO, ZO, ML, NB, KE, JE, PI, VY

Svarande: SATA International – Azores Airlines SA

Tolkningsfrågor

Passagerare som har betalat en del av sin biljett, medan resten betalas av flygbolaget som en del av sponsringen av en sporttävling, faller de under begreppet resa till ett reducerat pris som inte direkt eller indirekt är tillgänglig för allmänheten?

Genom beslut av den 26 november 2020 fastställde domstolen (nionde avdelningen) följande:

Artikel 3.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 ([1]) **av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 ska tolkas så, att denna förordning inte gäller för en passagerare som reser med en förmånligt prissatt biljett, vilken utfärdats av ett lufttrafikföretag som en del av en evenemangssponsring, endast är tillgänglig för vissa angivna personer och för vilken utfärdandet kräver ett föregående och individuellt tillstånd från detta lufttrafikföretag.**

([1]) EUT L 46, 2004, s. 1

Överklagande ingett den 21 augusti 2020 av Dermavita Co. Ltd av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 25 juni 2020 i mål T-104/19, Dermavita mot EUIPO – Allergan Holdings France (JUVÉDERM)

(Mål C-400/20 P)

(2021/C 35/32)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Dermavita Co. Ltd (ombud: D. Todorov, адвокат)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Allergan Holdings France

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 3 december 2020 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och förpliktat klaganden att bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 25 september 2020 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 15 juli 2020 i mål T-778/16, Irland m.fl. mot kommissionen

(Mål C-465/20 P)

(2021/C 35/33)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn, P.-J. Loewenthal och F. Tomat)

Övriga parter i målet: Irland, Apple Sales International (ASI), Apple Operations Europe (AOE), Storhertigdömet Luxemburg, Republiken Polen, Eftas övervakningsmyndighet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den överklagade domen,

— ogilla de första till och med fjärde samt åttonde yrkandet i mål T-778/16 och det första till och med femte, åttonde samt fjortonde yrkandet i mål T-892/16,

— återförvisa målen till tribunalen för prövning av de yrkanden som inte redan prövats, och

— förklara att frågan om rättegångskostnader i första instans och överklagandet anstår.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anför två grunder till stöd för sitt överklagande:

Den första grunden för överklagandet: Tribunalen gjorde sig skyldig till flera fall av felaktig rättstillämpning när den underkände det omtvistade beslutets konstateranden ([1]) om förekomsten av en fördel. Denna grund består av tre delar.

— För det första, har tribunalen i punkterna 125, 183 – 187, 228, 242 och 249 i den överklagade domen gjort en felaktig tolkning av det omtvistade beslutet, genom att slå fast att det huvudsakliga konstaterandet att det förelåg en fördel enbart byggde på avsaknaden av anställda och en fysisk närvaro i ASI:s och AOE:s huvudkontor och utan att försöka visa att ASI:s och AOE:s irländska filialer faktiskt utförde uppgifter som motiverade att Apples immaterialrättsliga licenser tilldelades dessa filialer. I skälen 281 – 305 i det omtvistade beslutet analyseras de faktiska uppgifter som sköttes av såväl huvudkontoret som de irländska filialerna för att motivera att dessa tilldelades de immaterialrättsliga licenserna. Tribunalens underlåtenhet att beakta det omtvistade beslutets struktur och innehåll och kommissionens förklaringar i dess skrivelser avseende de funktioner som utfördes av de irländska filialerna utgör rättegångsfel. Tribunalens följande konstaterande, i punkterna 268 – 283, 286 och 287 i den överklagande domen, att prövningen i det omtvistade beslutet av vilka funktioner som utförs av de irländska filialerna för att motivera att de tilldelas licenserna utgör ett motstridigt resonemang, innebär bristande motivering.

— För det andra, har tribunalen i punkterna 267, 269, 273, 274, 275, 277, 281, 283, 298 – 302 i den överklagade domen åsidosatt principen om separata enheter och armlängdsprincipen, vilket utgör ett åsidosättande av artikel 107.1 FEUF och/eller nationell rätt, genom att hänvisa till de funktioner som utförs av Apple Inc. för att underkänna tilldelningen i det omtvistade beslutet av immaterialrättsliga licenser till de irländska filialerna. Tribunalens underlåtenhet att beakta förklaringarna i skälen 308 – 318 i det omtvistade beslutet och kommissionens skrivelser till varför de funktioner som utövas av Apple Inc. saknar betydelse fördelningen av vinster inom ASI och AOE utgör ett rättegångsfel och bristande motivering.

— För det tredje, har tribunalen i punkterna 301 och 303 – 309 i den överklagade domen åsidosatt principen om separata enheter och armlängdsprincipen, vilket utgör ett åsidosättande av artikel 107.1 FEUF och/eller nationell rätt, genom att konstatera att de formella åtgärder som vidtagits av ledningen för ASI och AOE utgör funktioner som utövas av deras huvudkontor vad gäller Apples immaterialrättsliga licenser. Tribunalens underlåtenhet att beakta kommissionens förklaringar i det omtvistade beslutet och i kommissionens skrivelser till varför dessa åtgärder inte utgör funktioner som utövas av huvudkontoren vid tillämpningen av principen om separata enheter och armlängdsprincipen utgör ett rättegångsfel och bristande motivering. Den omständigheten att tribunalen förlitade sig på otillåten bevisning utgör rättegångsfel.

Den andra grunden för överklagandet: Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den underkände det omtvistade beslutets konstateranden om förekomsten av en fördel. Denna grund består av tre delar.

— För det första, utgör det felaktig rättstillämpning av tribunalen i punkterna 349, 416, 434 och 435 i den överklagade domen vad gäller de beviskrav som kommissionen måste iaktta för att visa förekomsten av en fördel.

— För det andra, gjorde sig tribunalen skyldig till rättegångsfel i punkterna 315 – 481 i den överklagade domen när den för att underkänna konstaterandet i andra hand att det förekommit en fördel förlitade sig på argument som varken Irland eller ASI/AOE hade framfört i första instans.

— För det tredje gjorde tribunalen i punkterna 315 – 481 i den överklagade domen en felaktig tolkning av det omtvistade beslutet och åsidosatte artikel 107.1 FEUF och/eller nationell rätt när den fann att det inte i det omtvistade beslutet slagits fast att det förelåg en fördel i andrahandsresonemanget.

(1) Kommissionens beslut (EU) 2017/1283 av den 30 augusti 2016 om det statliga stöd SA.38373 – (2014/C) (f.d. 2014/NN) (f.d. 2014/CP) som Irland har genomfört till förmån för Apple (EUT L 187, 2017, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Mons (Belgien) den 5 oktober 2020 – TP mot Institut des Experts en Automobiles

(Mål C-502/20)

(2021/C 35/34)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Mons

Parter i det nationella målet

Klagande: TP

Motpart: Institut des Experts en Automobiles

Tolkningsfrågor

a) Kan artiklarna 5 b och 6 i den belgiska lagen av den 15 maj 2007 om erkännande och skydd av yrket som fordonsexpert, jämförda med bestämmelserna i lagen av den 12 februari 2008 om inrättande av en allmän ram för erkännande av yrkeskvalifikationer inom EU, särskilt artiklarna 6 och 8 och 9 däri, tolkas så, att en tjänsteleverantör som flyttar sin etablering till en annan medlemsstat inte skulle kunna, efter denna ändring, i sitt ursprungsland, det vill säga Belgien, skrivas in i IEA:s register över temporära och tillfälliga tillhandahållanden av tjänster, för att där utöva en temporär och tillfällig verksamhet? Är en sådan tolkning förenlig med etableringsfriheten som erkänns i unionsrätten?

b) Är det förenligt med de ovannämnda bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG ([1]) av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer att tolka artiklarna 5 b och 6 i den belgiska lagen av den 15 maj 2007 om erkännande och skydd av yrket som fordonsexpert, jämförda med bestämmelserna i lagen av den 12 februari 2008 om inrättande av en allmän ram för erkännande av yrkeskvalifikationer inom EU, särskilt artiklarna 6 och 8 och 9 däri, så, att begreppet temporär och tillfällig verksamhet utesluter att det är möjligt för en tjänsteleverantör som är etablerad i en ursprungsmedlemsstat att tillhandahålla tjänster i en mottagande medlemsstat om dessa i viss mån är återkommande, utan att vara regelbundna, eller att ha viss infrastruktur där?

([1]) EUT L 255, 2005, s. 22.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Österrike) den 19 oktober 2020 – J.P. mot B.d.S.L.

(Mål C-521/20)

(2021/C 35/35)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Parter i det nationella målet

Klagande: J.P.

Motpart: B.d.S.L.

Tolkningsfrågor

Ska artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (jämförd särskilt med Eurovinjettdirektivet 1999/62/EG ([1])) tolkas så, att kombinationen av en nationell lagstiftning, vilken – såsom 20 § stycke 2 BStMG jämförd med 22 § stycke 2 VStG – påbjuder kumulativ lagföring och bestraffning av upprepade överträdelser i samband med skyldigheten att betala vägtull på sinsemellan avgränsade vägavsnitt, strider mot förbudet mot upprepad lagföring och bestraffning av en och samma handling, om det inte i lag samtidigt föreskrivs att samtliga myndigheter och domstolar som är ansvariga för att genomföra detta straffrättsliga förfarande såväl har en samordningsskyldighet som en uttrycklig skyldighet att tillämpa proportionalitetsprincipen på ett effektivt sätt vid fastställandet av den sammanlagda sanktionsåtgärden?

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999 om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer [Eurovinjettdirektivet], (EGT L 187, 1999, s. 42).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 19 oktober 2020 – OE mot VY

(Mål C-522/20)

(2021/C 35/36)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i det nationella målet

Kärande: OE

Svarande: VY

Tolkningsfrågor

1. Strider artikel 3.[1] a sjätte strecksatsen i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 ([1]) av den 27 november 2003 mot diskrimineringsförbudet i artikel 18 FEUF, eftersom bestämmelsen, beroende på sökandens medborgarskap, som villkor för behörighet för domstolarna i hemviststaten föreskriver en kortare bosättningsperiod för sökanden i förhållande till artikel 3.[1] a femte strecksatsen i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003?

2. Om den första frågan besvaras jakande:

   Leder ett sådant åsidosättande av diskrimineringsförbudet till att huvudregeln i artikel 3.[1] a femte strecksatsen i rådets förordning (EG) Nr. 2201/2003 av den 27 november 2003 är tillämplig på samtliga sökande, oberoende av deras medborgarskap, vilket innebär att en bosättning på 12 månader krävs för att talan ska kunna väckas vid domstolen där sökanden har hemvist, eller ska utgångspunkten vara att en bosättning på sex månader krävs för alla sökande?

([1]) Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, 2003, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 19 oktober 2020 – Association France Nature Environnement mot Premier ministre och Ministre de la Transition écologique et solidaire

(Mål C-525/20)

(2021/C 35/37)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Klagande: Association France Nature Environnement

Motpart: Premier ministre, Ministre de la Transition écologique et solidaire

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ([1]) tolkas så, att den medger att medlemsstaterna vid tillståndsprövning av ett program eller projekt inte tar hänsyn till tillfällig, kortvarig påverkan av programmet eller projektet på ytvattnets status som inte får långsiktiga följder för denna status?

2) Om den frågan ska besvaras jakande, vilka villkor måste då sådana program och projekt uppfylla i kraft av artikel 4 i direktivet, särskilt artikel 4.6 och 4.7?

([1]) EUT L 327, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21 oktober 2020 – Finanzamt B mot W AG

(Mål C-538/20)

(2021/C 35/38)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i det nationella målet

Klagande: Finanzamt B

Motpart: W AG

Ytterligare part: Bundesministerium der Finanzen

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 43 jämförd med artikel 48 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nu artikel 49 jämförd med artikel 54 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt) tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken ett bolag med hemvist i landet inte får avräkna förluster från ett fast driftställe som är beläget i en annan medlemsstat från sin beskattningsbara vinst, om bolaget har utnyttjat alla möjligheter att göra avdrag för dessa förluster enligt lagen i den stat där det fasta driftstället är beläget samt detta fasta driftställe inte längre genererar några inkomster, vilket innebär att förlusterna inte längre kan beaktas i denna medlemsstat (”slutliga” förluster), även om den aktuella lagstiftningen rör ett undantag från skatteplikt för vinster och förluster på grund av ett bilateralt avtal mellan de båda medlemsstaterna för förhindrande av dubbelbeskattning?

2. Om den första frågan besvaras jakande: Ska artikel 43 jämförd med artikel 48 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nu artikel 49 jämförd med artikel 54 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt) tolkas så, att de även utgör hinder för de bestämmelser i den tyska lagen om skatt på inkomst av rörelse (Gewerbesteuergesetz), enligt vilka ett bolag med hemvist i landet inte har rätt att avräkna ”slutliga” förluster, av det slag som avses i den första frågan, från ett fast driftställe som är beläget i en annan medlemsstat från rörelsevinsten?

3. Om den första frågan besvaras jakande: Kan det föreligga ”slutliga” förluster av det slag som avses i den första frågan vid en nedläggning av ett fast driftställe som är beläget i en annan medlemsstat, även om det åtminstone finns en teoretisk möjlighet att bolaget i den medlemsstaten öppnar ett nytt fast driftställe, vars vinster i förekommande fall skulle kunna kvittas mot de tidigare förlusterna?

4. Om den första och den tredje frågan besvaras jakande: Ska den medlemsstat där huvudbolaget har sin hemvist även beakta ”slutliga” förluster av det slag som avses i den första frågan från det fasta driftstället, vilka enligt lagen i den stat där det fasta driftstället är beläget i vart fall skulle kunna överföras en gång till en efterföljande beskattningsperiod?

5. Om den första och den tredje frågan besvaras jakande: Är skyldigheten att beakta gränsöverskridande ”slutliga” förluster begränsad vad gäller omfattningen till de förluster som bolaget hade kunnat avskriva i den berörda stat där det fasta driftstället är beläget, för det fall det inte hade saknats möjlighet att beakta förlusten där?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Saarbrücken (Tyskland) den 26 oktober 2020 – Koch Media GmbH mot FU

(Mål C-559/20)

(2021/C 35/39)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Saarbrücken

Parter i det nationella målet

Klagande: Koch Media GmbH

Motpart: FU

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

1. a) Ska artikel 14 i direktiv 2004/48 tolkas på så sätt att bestämmelsen omfattar nödvändiga advokatkostnader i form av ”kostnader för förfarandet” eller i form av ”andra kostnader” ([1]), som uppkommer för en innehavare av immateriella rättigheter i den mening som avses i artikel 2 i direktivet i samband med att rättighetshavaren, innan denne vänder sig till domstol, genom ett så kallat varningsbrev (Abmahnung) kräver att en person ska upphöra att göra intrång i dessa rättigheter?

b) Om fråga 1a besvaras nekande: Ska artikel 13 i direktiv 2004/48 tolkas på så sätt att den omfattar de i fråga 1a nämnda advokatkostnaderna såsom skadestånd?

2. a) Ska unionsrätten, särskilt mot bakgrund av

— artiklarna 3, 13 och 14 i direktiv 2004/48,

— artikel 8 i direktiv 2001/29 ([2]), och

— artikel 7 i direktiv 2009/24 ([3]),

tolkas på så sätt att en innehavare av immateriella rättigheter i den mening som avses i artikel 2 i direktiv 2004/48 i princip har rätt till ersättning för samtliga advokatkostnader som nämns i fråga 1a, och i varje fall för en rimlig och väsentlig del av kostnaderna, även om

— det är en fysisk person har gjort sig skyldig till den aktuella överträdelsen utanför sin yrkes- eller näringsverksamhet, och

— en nationell bestämmelse för detta fall föreskriver att sådana advokatkostnader normalt bara är ersättningsgilla upp till ett på visst sätt reducerat tvisteföremålsvärde?

b) Om fråga 2a besvaras jakande: Ska de unionsrättsliga bestämmelser som nämns i fråga 2a tolkas på så sätt att ett undantag från den princip som anges i fråga 2a, enligt vilken rättighetshavaren ska få ersättning för de advokatkostnader som anges i fråga 1a med hela beloppet, eller i vart fall för en rimlig och väsentlig del av kostnaderna,

med beaktande av andra faktorer (som till exempel verkets aktualitet, hur lång tid verket har publicerats och det förhållandet att en fysisk person har gjort intrånget utanför sin närings- eller yrkesverksamhet),

kommer i fråga,

även om immaterialrättsintrånget, i den mening som avses i artikel 2 i direktiv 2004/48, består i fildelning, det vill säga att verket görs tillgängligt för allmänheten genom att kostnadsfri nedladdning erbjuds alla användare på en fritt tillgänglig webbplats för fildelning, vilken inte använder någon DRM-teknik (Digital Rights Management)?

([1]) EUT L 157, 2004, s. 45.
([2]) EGT L 167, 2001, s. 10.
([3]) EUT L 111, 2009, s. 16.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione tributaria provinciale di Parma (Italien) den 30 oktober 2020 – Casa di Cura Città di Parma SpA mot Agenzia delle Entrate

(Mål C-573/20)

(2021/C 35/40)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione tributaria provinciale di Parma

Parter i det nationella målet

Klagande: Casa di Cura Città di Parma SpA

Motpart: Agenzia delle Entrate

Tolkningsfrågor

1) Föreligger en konflikt mellan den nationella lagstiftningen och [unionsrätten], närmare bestämt mellan artikel 19.5 och 19bis i D.P.R. 633/72 (dekret från republikens president) (den nationella lagstiftning genom vilken ordningen med den s k ”andelen icke-avdragsgill mervärdesskatt” regleras) och artikel 17.2 a i direktiv EG nr 77/388 av den 17 maj 1977 ([1])?

2) Är den olikhet i behandlingen som föreligger mellan italienska aktörer inom hälso- och sjukvårdssektorn, vilka betraktas som slutkonsumenter (vilka ska erlägga mervärdesskatt) och aktörer inom hälso- och sjukvårdssektorn i andra medlemsstater i unionen (Belgien, Bulgarien, Tyskland, Grekland, Frankrike och Spanien) vilka betraktas som ”mellanhänder” (med rätt att göra avdrag för mervärdesskatt) [förenlig med unionsrätten]?

3) Föreligger det en olikhet i behandling vad gäller mervärdesskattesystemet mellan de olika medlemsstaterna i unionen då, istället för det undantag från mervärdesskatteplikt som tillämpas i Italien, i andra medlemsstater i unionen (Belgien, Bulgarien, Tyskland, Grekland, Frankrike och Spanien), samma hälso- och sjukvårdstjänster istället är föremål för mervärdesskatt, vilket innebär att identiska hälso- och sjukvårdstjänster omfattas av olika mervärdesskattesatser, och därför olika rätt till avdrag?

4) Är den olikhet i behandlingen som föreligger mellan italienska aktörer inom hälso- och sjukvårdssektorn – däribland Casa di Cura Città di Parma – och aktörer inom hälso- och sjukvårdssektorn i andra medlemsstater i unionen (Belgien, Bulgarien, Tyskland, Grekland, Frankrike och Spanien) vad gäller att de sistnämndas hälso- och sjukvårdstjänster omfattas av mervärdesskatt, och motsvarande rätt till avdrag och/eller återbetalning av erlagd mervärdesskatt för inköp, till skillnad från andra aktörer inom hälso- och sjukvårdssektorn, [förenlig med unionsrätten]?

([1]) Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdeskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzgericht (Österrike) den 3 november 2020 – XO mot Finanzamt Waldviertel

(Mål C-574/20)

(2021/C 35/41)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: XO

Motpart: Finanzamt Waldviertel

Tolkningsfrågor

Fråga 1, som avser giltigheten av sekundärrättsliga bestämmelser:

Är artiklarna 4 och 7 i förordning (EG) nr 883/2004 ([1]) i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) nr 465/2012 i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) nr 465/2012 ([2]) (nedan kallad förordning nr 883/2004 eller grundförordningen) giltiga?

Fråga 2

Ska artikel 7 i förordning nr 883/2004, i synnerhet dess rubrik ”Upphävande av krav på bosättning” tolkas på så sätt att denna bestämmelse utgör hinder för att de bestämmelser med allmän giltighet i 8a § Familienlastenausgleichsgesetz 1967 (1967 års lag om kompensation för familjeomkostnader) (nedan kallad FLAG), 33 § stycke 3 punkt 2 Einkommensteuergesetz 1988 (1988 års inkomstskattelag) (nedan kallad EStG) och Familienbeihilfe-Kinderabsetzbetrag-EU-Anpassungsverordnung (förordningen om anpassning av familjebidrag och barnavdrag till unionsrätten) (nedan kallad anpassningsförordningen) som reglerar indexeringen av familjeförmåner i förhållande till nivån på köpkraften i bosättningsstaten har antagits med giltig verkan i den mån som nämnda bestämmelser medför att familjeförmånerna sänks för vissa medlemsstater?

Fråga 3

Ska förbudet mot minskning av kontantförmåner enligt artikel 7 i förordning nr 883/2004 och i synnerhet formuleringen ”skall kontantförmåner … inte minska, ändras, hållas inne, dras in eller förverkas” tolkas på så sätt att denna bestämmelse inte utgör hinder för att de bestämmelser i 8a § FLAG och 33 § stycke 3 punkt 2 EStG som reglerar indexeringen av familjeförmåner i förhållande till nivån på köpkraften i bosättningsstaten har antagits med giltig verkan i den mån som nämnda bestämmelser medför att de aktuella familjeförmånerna höjs?

Frågorna 4 och 5, vilka avser utredningen som låg till grund för lagändringen:

Fråga 4

Ska artiklarna 7 och 67 i förordning nr 883/2004 tolkas och avgränsas från varandra på så sätt att artikel 7 avser en medlemsstats lagstiftande församlings antagande av ett bosättningskrav som en allmän och abstrakt bestämmelse, medan artikel 67 i det enskilda fallet avser den enskilda och konkreta bestämmelsens uppkomst och är direkt riktad till den institution som har ansvaret för dess tillämpning, vilken fastställts enligt avdelning II i grundförordningen?

Fråga 5

Ska artiklarna 67, 68.1 och 68.2 i förordning nr 883/2004 och artikel 60.1 i förordning 987/2009 tolkas på så sätt att de, i likhet med de tidigare bestämmelserna i artiklarna 73 och 76 i förordning nr 1408/71 och artikel 10 i förordning nr 574/72 ska tillämpas gemensamt och således endast ska tolkas i sitt sammanhang, och vilka i förening med principen om förbud mot kumulation av förmåner har som målsättning att den enskilde inte ska gå miste om rättigheter, vilket garanteras enligt artikel 68.1 och 68.2 genom den däri föreskrivna kategoriseringen och prioritetsordningen av de berörda medlemsstaterna och den uttryckliga föreskriften att den behöriga medlemsstat vars lagstiftning är sekundärt tillämplig i förekommande fall ska betala ett tilläggsbelopp, vilket slutligen innebär att en isolerad tolkning av artikel 67 i förordning nr 883/2004 – såsom skett i utredningen – inte är tillåten?

Fråga 6

Ska begreppet ”allmän giltighet” av en förordning och formuleringen ”[d]en ska till alla delar vara bindande och direkt tillämplig” i artikel 288 andra stycket FEUF tolkas på så sätt att de även medför att de enskilda bestämmelser som antagits av den behöriga institutionen, vilka grundas på bestämmelserna om indexeringen, inte har antagits med giltig verkan och att beslutet som överklagats i målet vid den nationella domstolen formellt inte har någon bindande rättslig verkan (rättskraft)?

Fråga 7

Strider 53 § stycke 1 FLAG i dess lydelse enligt Budgetbegleitgesetz (lag om genomförande av budgeten) av den 29 december 2000, BGBl 1142/2000, och 53 § fjärde stycket FLAG i dess lydelse enligt Budgetbegleitgesetz (lag om genomförande av budgeten) av den 4 december 2018, genom vilka Familienlastenausgleichsgesetz 1967, Einkommensteuergesetz 1988 och Entwicklungshelfergesetz (lagen om utvecklingsbistånd) ändrades, BGBl I 83/2018 mot förbudet att genomföra förordningar i den mening som avses i artikel 288 andra stycket FEUF?

Frågorna 8–12, vilka ska prövas gemensamt:

Fråga 8

Ska kravet på att de berörda personerna ska behandlas på samma sätt som inhemska medborgare enligt artikel 4 i förordning nr 883/2004 och det underliggande diskrimineringsförbudet enligt artikel 45.2 FEUF tolkas på så sätt att dessa endast iakttas om en migrerande arbetstagare likställs med en inhemsk medborgare som befinner sig i en inhemsk situation, och denne således i förväg underrättas om familjeförmånerna och får dessa utbetalda varje månad i förväg enligt 12 § jämförd med 2 och 8 § § FLAG, eller uppfylls kravet på att de berörda personerna ska behandlas på samma sätt som inhemska medborgare om en migrerande arbetstagare likställs med en inhemsk medborgare som, i likhet med den migrerande arbetstagaren, befinner sig i en gränsöverskridande situation enligt 4 § FLAG, vilket dock i sistnämnda fall i enlighet med 4 § stycke 4 FLAG innebär att utbetalningen för ett kalenderår sker årligen och först efter utgången av det aktuella kalenderåret?

Fråga 9

Ska bestämmelsen i artikel 68.2 andra meningen i förordning nr 883/2004, vilken föreskriver att rätten till familjeförmåner med stöd av annan eller andra berörda lagstiftningar ska innehållas upp till det belopp som föreskrivs i lagstiftningen i den stat vars lagstiftning har företräde, tolkas på så sätt att den utgör hinder för ett nationellt förbud mot kumulering av förmåner som den i 4 § stycke 1–3 FLAG, vilka ger Österrike i egenskap av primärt behörig medlemsstat i en situation som den i det aktuella fallet rätt att minska familjeförmånerna med ett belopp som motsvarar ”ett motsvarande utländskt bidrag” som beviljas i en annan medlemsstat, eftersom den unionsrättsliga bestämmelsen redan utgör hinder för kumulering av förmåner och förbudet mot kumulering av förmåner enligt 4 § stycke 1–3 FLAG således saknar betydelse?

Fråga 10

Ska bestämmelsen i artikel 68.2 andra meningen i förordning nr 883/2004, vilken föreskriver att rätten till familjeförmåner med stöd av annan eller andra berörda lagstiftningar ska innehållas upp till det belopp som föreskrivs i lagstiftningen i den stat vars lagstiftning har företräde, tolkas på så sätt att den medlemsstat vars lagstiftning är sekundärt tillämplig och som på grund av den unionsrättsliga bestämmelsen ska innehålla de familjeförmåner som den föreskriver i sin nationella lagstiftning, är skyldig att avslå en ansökan av en migrerande arbetstagare eller en familjemedlem eller en person som annars har rätt till förmåner enligt nationell lagstiftning och neka familjeförmåner upp till det belopp som föreskrivs i den stat vars lagstiftning har företräde även om ett rent nationellt synsätt – eventuellt på en annan rättslig grund – skulle innebära att ansökan ska beviljas?

Fråga 11

För det fall att fråga 10 besvaras jakande uppkommer frågan huruvida den medlemsstat vars lagstiftning är sekundärt tillämplig och som enligt unionsrätten ska innehålla de familjeförmåner som den föreskriver i sin nationella lagstiftning men som däremot inte är skyldig att utge ett tilläggsbelopp för den del som överstiger detta förmånsbelopp på grund av att beloppet är för lågt, är skyldig att avslå en ansökan med motiveringen att innehållande enligt artikel 68.2 andra meningen i förordning 88[3]/2004 utgör hinder för att bevilja en rätt till familjeförmåner?

Fråga 12

Ska artikel 68.1 och 68.2 i förordning nr 883/2004 tolkas på så sätt att punkterna 6 och 7 i formulär E411 från Administrativa kommissionen för social trygghet för migrerande arbetare, vilka ska fyllas i av den medlemsstat vars lagstiftning är sekundärt tillämplig, i en situation som den i målet vid den nationella domstolen inte längre uppfyller informationsbehovet för den medlemsstat vars lagstiftning har företräde, eftersom sistnämnda medlemsstat behöver upplysningarna som avses i frågorna 10 och 11 av den andra medlemsstaten, nämligen att denna medlemsstat kommer att verkställa innehållandet enligt artikel 68.2 andra meningen i förordning nr 883/2004, vilket medför att det inte blir nödvändigt att pröva det nationella rättsläget, till vilket även inkomsttaken hör?

Fråga 13

Ska skyldigheten att upphäva nationell lagstiftning som strider mot unionslagstiftning, vilken EU-domstolen utvecklat i fast rättspraxis på grundval av lojalitetsprincipen som följer av artikel 4.3 FEUF, tolkas på så sätt att den även kan tillämpas av Verfassungsgerichtshof på ansökan av den hänskjutande domstolen?

Fråga 14

Ska artikel 267.1 b FEUF vad gäller frågan om giltigheten av sekundärrättsakter, vilken även en hänskjutande domstol som inte är en domstol som dömer i sista instans ska pröva, och den hänskjutande domstolens skyldighet – som är kopplad till giltighetsfrågan – att säkerställa tillämpningen av giltig unionslagstiftning genom att meddela ett interimistiskt beslut om att överklagande till högsta instans inte får ske på grund av unionsrättens företräde, tolkas på så sätt att unionsrätten utgör hinder för nationella bestämmelser som artiklarna 133.4 och 9 B-VG jämförda med 25a § stycke 1–3 VwGG och 30a § stycke 7 VwGG, vilka ger parterna i det nationella administrativa förfarandet rätt att överklaga Verwaltungsgerichts beslut till Verwaltungsgerichtshof genom ett extraordinärt överklagande?

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1).

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 465/2012 av den 22 maj 2012 om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 (EUT L 149, 2012, s. 4).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 4 november 2020 – CC mot Pensionsversicherungsanstalt

(Mål C-576/20)

(2021/C 35/42)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: CC

Motpart: Pensionsversicherungsanstalt

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 44.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (1) tolkas på så sätt att den, redan av den anledningen att pensionssökanden varken hade anställning eller bedrev verksamhet som egenföretagare vid den tidpunkt då perioden för vård av barnet i fråga började beaktas enligt lagstiftningen i den medlemsstat som är behörig att bevilja ålderspension och enligt vars lagstiftning pensionssökanden, med undantag av dessa perioder för vård av barn, under hela sitt yrkesverksamma liv har haft anställning eller bedrivit verksamhet som egenföretagare, utgör hinder för att perioder för vård av barn i andra medlemsstater beaktas av denna medlemsstat?

   Om den första frågan besvaras nekande:

2. Ska artikel 44.2 i förordning nr 987/2009 tolkas på så sätt att den medlemsstat som är behörig enligt avdelning II i förordning nr 883/2004 generellt inte beaktar perioder för vård av barn enligt dess lagstiftning, eller inte beaktar dessa perioder i ett konkret fall?

(1) EUT L 284, 2009, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Kroneuburg (Österrike) den 10 november 2020 – JR mot Austrian Airlines AG

(Mål C-589/20)

(2021/C 35/43)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Kroneuburg

Parter i det nationella målet

Klagande: JR

Motpart: Austrian Airlines AG

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 17.1 i konventionen om vissa enhetliga regler för internationella lufttransporter, som ingicks i Montreal den 28 maj 1999, vilken undertecknades av Europeiska gemenskapen den 9 december 1999 och godkändes på dess vägnar genom rådets beslut 2001/539/EG av den 5 april 2001 ([1]) tolkas på så sätt att begreppet ”skadebringande händelse”, i den mening som avses i den bestämmelsen, omfattar en situation i vilken en passagerare vid avstigning från ett flygplan faller på den nedersta tredjedelen av den mobila flygplanstrappan – utan att det är möjligt att fastställa orsaken till fallet – och tillfogas en skada, vilken inte orsakats av ett föremål som används för att tillhandahålla en passagerare en tjänst, i den mening som avses i EU-domstolens dom av den 19 december 2019, C-532/18 ([2]), och trappan inte var i bristfälligt skick och i synnerhet inte var hal?

2. Ska artikel 20 i konventionen om vissa enhetliga regler för internationella lufttransporter, som ingicks i Montreal den 28 maj 1999, vilken undertecknades av Europeiska gemenskapen den 9 december 1999 och godkändes på dess vägnar genom rådets beslut 2001/539/EG av den 5 april 2001 tolkas på så sätt att det eventuella skadeståndsansvar som lufttrafikföretaget ådragit sig bortfaller helt om sådana omständigheter som anges i fråga 1 föreligger och passageraren inte höll sig i trappans ledstång då fallet inträffade?

([1]) 2001/539/EG: Rådets beslut av den 5 april 2001 om Europeiska gemenskapens ingående av konventionen om vissa enhetliga regler för internationella lufttransporter (Montrealkonventionen) (EGT L 194, 2001, s. 38).
([2]) ECLI:EU:C:2019:1127.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 11 november 2020 – Reprensus GmbH mot S-V Pavlovi Trejd EOOD

(Mål C-591/20)

(2021/C 35/44)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: Reprensus GmbH

Motpart: S-V Pavlovi Trejd EOOD

Tolkningsfråga

Ska artikel 7.1 a och 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ([1]) tolkas på så sätt att domstols behörighet att pröva en talan som avser skadestånd utanför avtalsförhållanden omfattar en talan som avser skadestånd när käranden har vilseletts att ingå ett köpeavtal och betala köpeskillingen?

([1]) EUT L 351, 2012, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Marknadsdomstolen (Finland) den 12 november 2020 – Kuluttaja-asiamies mot MiGame Oy

(Mål C-594/20)

(2021/C 35/45)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Marknadsdomstolen

Parter i det nationella målet

Sökande: Kuluttaja-asiamies

Motpart: MiGame Oy

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 21.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG ([1]) tolkas på så sätt att den utgör hinder för näringsidkare att utöver ett telefonnummer för vilket högst grundläggande samtalstariff debiteras, även erbjuda telefonnummer som en konsument eventuellt kan komma att använda för angelägenheter i anslutning till avtal som ingåtts och för vilket ett pris som överstiger den grundläggande samtalstariffen debiteras; och ska det – för det fall att det under vissa omständigheter är förenligt med artikel 21 att erbjuda telefonnummer som överstiger grundläggande samtalstariff – vid bedömningen exempelvis beaktas att telefonnumret till grundläggande samtalstariff är lättillgängligt, att telefonnumrens ändamål anges tillräckligt tydligt och huruvida det föreligger väsentliga skillnader i kundtjänstens tillgänglighet eller nivå?

2) Ska begreppet grundläggande samtalstariff i den mening som avses i artikel 21 i direktiv 2011/83/EU tolkas på så sätt att en näringsidkare som kundtjänstnummer för angelägenheter i anslutning till avtal som ingåtts endast får ange ett vanligt geografiskt bundet nummer i det fasta nätet eller det mobila nätet eller ett telefonnummer som är kostnadsfritt för konsumenten; och, för det fall att näringsidkaren får ange ett annat telefonnummer, vilka är de högsta avgifter som får tas ut av en konsument som har ingått ett telefoniavtal som är utformat som ett paketerbjudande för användningen av detta telefonnummer?

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 2011, s. 64).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Obersten Gerichtshof (Österrike) den 13 november 2020 – UE mot ShareWood Switzerland AG och VF

(Mål C-595/20)

(2021/C 35/46)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Obersten Gerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: UE

Motparter: ShareWood Switzerland AG, VF

Tolkningsfråga

Ska artikel 6.4 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) ([1]) tolkas på så sätt att flera avtal om köp av teak- och balsaträd som ingåtts mellan ett företag och en konsument, vilkas ändamål är att förvärva äganderätt till träden i syfte att efter förvaltning avverka träden och sälja dem med vinst, och avtalen för detta ändamål även omfattar ett arrendekontrakt och ett serviceavtal, ska anses vara ”avtal som avser sakrätt i fast egendom eller hyra av fast egendom” i den mening som avses i denna bestämmelse?

([1]) EUT L 177, 2008, s. 6.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 12 november 2020 – DuoDecad Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Mål C-596/20)

(2021/C 35/47)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Parter i det nationella målet

Klagande: DuoDecad Kft.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Tolkningsfrågor

1) Ska artiklarna 2.1 c, 24.1 och 43 i rådets direktiv 2006/112 ([1]) tolkas så, att licenstagaren för en know-how-licens – som är ett bolag som är etablerat i en medlemsstat i unionen (i förevarande mål Portugal) – inte tillhandahåller de tjänster som finns tillgängliga på en webbplats till slutanvändarna, vilket innebär att licenstagaren inte kan betraktas som mottagare av tjänsten tekniskt stöd för nämnda know-how från den beskattningsbara person som är etablerad i en annan medlemsstat (i förevarande mål Ungern) i egenskap av underleverantör, utan att den sistnämnda personen tillhandahåller tjänsten till licensgivaren som är etablerad i den sistnämnda medlemsstaten, om licenstagaren

   a) hade kontor som hyrts i den förstnämnda medlemsstaten, IT- och kontorsinfrastruktur, egen personal och stor erfarenhet inom området e-handel samt hade en ägare med omfattande internationella förbindelser och en verkställande direktör med kompetens inom området e-handel,

   b) hade skaffat sig know-how som avspeglade webbplatsernas driftsprocesser och uppdateringarna av dem, yttrade sig över dem, föreslog ändringar av dessa processer och godkände sådana ändringar,

   c) var mottagare av de tjänster som den beskattningsbara personen tillhandahöll på grundval av denna know-how,

   d) regelbundet fick rapporter om de tjänster som underleverantörerna hade tillhandahållit (i synnerhet rörande trafiken på webbplatserna och de betalningar som gjorts från bankkontot),

   e) i eget namn registrerade de internetdomäner som möjliggjorde tillgång till webbplatserna via internet,

   f) angavs som tillhandahållare av tjänsten på webbplatserna,

   g) själv vidtog åtgärder för att upprätthålla webbplatsernas popularitet,

h) själv i eget namn ingick avtal med de medarbetare och underleverantörer som krävdes för att tillhandahålla tjänsten (i synnerhet med de banker som erbjöd betalning med bankkort på webbplatserna, de som skapade det innehåll som var tillgängligt på webbplatserna och de webbadministratörer som marknadsförde innehållet),

i) förfogade över ett komplett system för att ta emot betalningar från slutanvändare för tillhandahållandet av tjänsten i fråga, som bankkonton, rätt att oinskränkt och med ensamrätt förfoga över dessa konton, en databas över slutanvändare som gjorde det möjligt att utfärda fakturor till dem för de tillhandahållna tjänsterna och ett eget dataprogram för fakturering,

j) på webbplatserna angav sitt eget säte i den förstnämnda medlemsstaten som fysisk plats för kundtjänst, och

k) är ett bolag som är självständigt i förhållande till såväl licensgivaren som de ungerska underleverantörer som har till uppgift att utföra vissa tekniska processer som beskrivs i nämnda know-how,

samt mot bakgrund av att i) de ovan beskrivna omständigheterna bekräftades av den berörda myndigheten i den förstnämnda medlemsstaten, i dess egenskap av lämpligt organ för att granska dessa objektiva omständigheter som kan kontrolleras av utomstående, ii) den omständigheten att bolaget i den medlemsstaten inte kunde få tillgång till en betaltjänstleverantör som kunde garantera mottagande av betalning med bankkort på webbplatsen, utgjorde ett objektivt hinder för tillhandahållandet av tjänsten i den andra medlemsstaten via webbplatserna, vilket innebar att det bolag som var etablerat i den medlemsstaten aldrig tillhandahöll den tjänst som finns tillgänglig på webbplatserna, vare sig före eller efter den granskade perioden, och iii) det licenstagarbolaget och de företag som var knutna till det erhöll vinning till följd av driften av webbplatsen som totalt sett var större än skillnaden mellan att påföra mervärdesskatt i den förstnämnda medlemsstaten och att göra det i den sistnämnda?

2) Ska artiklarna 2.1 c, 24.1 och 43 i direktiv 2006/112 tolkas så, att licensgivaren för en know-how-licens – som är ett bolag som är etablerat i en annan medlemsstat – tillhandahåller de tjänster som finns tillgängliga på en webbplats till slutanvändarna, vilket innebär att licensgivaren är mottagare av tjänsten tekniskt stöd för nämnda know-how från den beskattningsbara personen, i egenskap av underleverantör, och den sistnämnda personen inte tillhandahåller tjänsten till licenstagaren, som är etablerad i den förstnämnda medlemsstaten, om licensgivaren

a) hade egna resurser som enbart utgjordes av ett hyrt kontor och en dator som användes av dess verkställande direktör,

b) som enda anställda hade en verkställande direktör och en juridisk rådgivare vilken arbetade deltid under några timmar per vecka,

c) hade ett enda avtal, nämligen avtalet om know-how-utveckling,

d) såg till att de domännamn som licensgivaren ägde blev registrerade på licenstagaren i dennes eget namn, enligt det avtal som ingicks med licenstagaren,

e) aldrig framställde sig som leverantör av tjänsterna gentemot utomstående, i synnerhet slutanvändare, banker som erbjöd betalning med bankkort på webbplatserna, skapare av det innehåll som fanns tillgängligt på webbplatserna och webbadministratörer som marknadsförde innehållet,

f) aldrig har utfärdat skriftliga underlag rörande de tjänster som finns tillgängliga via webbplatserna, med undantag av fakturan för licensavgiften, och

g) inte förfogade över något system (som bankkonton och annan infrastruktur) som gjorde det möjligt att ta emot betalningar för de tjänster som tillhandahållits via webbplatserna,

samt mot bakgrund av att det följer av dom av den 17 december 2015, WebMindLicenses (C-419/14, EU:C:2015:832), att det inte i sig är av avgörande betydelse att licensgivarbolagets verkställande direktör och enda aktieägare är upphovsman till nämnda know how, att samma person utövar inflytande eller kontroll över hur nämnda know-how utvecklas och används och över tillhandahållandet av tjänster som är baserade på denna know-how, vilket innebär att den fysiska person som är verkställande direktör för och ägare till licensgivarbolaget också är verkställande direktör för och/eller ägare till de bolag som är de underleverantörer – och därmed till klaganden – som medverkar i tillhandahållandet av tjänsten som underleverantörer på uppdrag av licenstagarbolaget och som utför de beskrivna uppgifterna som de har till uppgift att utföra?

(1) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Satversmes tiesa (Lettland) den 13 november 2020 – AS "Pilsētas zemes dienests" mot Latvijas Republikas Saeima

(Mål C-598/20)

(2021/C 35/48)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Satversmes tiesa

Parter i det nationella målet

Sökande: AS "Pilsētas zemes dienests"

Svarande: Latvijas Republikas Saeima

Tolkningsfrågor

1) Ska undantaget från mervärdesskatt för transaktioner i form av utarrendering av fast egendom i artikel 135.1 l i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2016 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (1) tolkas så, att detta undantag är tillämpligt på utarrendering av mark vid tvångsarrende?

2) För det fall den första frågan ska besvaras jakande, det vill säga att utarrendering av mark vid tvångsarrende är undantagen från mervärdesskatt, samtidigt som utarrendering av mark i alla andra fall är mervärdesskattepliktig, strider då inte det undantaget mot en av principerna i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2016 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, nämligen principen om mervärdesskattens neutralitet?

(1) EUT L 347, 2006, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 13 november 2020 – UAB "Baltic Master" mot Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Mål C-599/20)

(2021/C 35/49)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i det nationella målet

Sökande: UAB "Baltic Master"

Svarande: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 29.1 d i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ([1]) och artikel 143.1 b, e eller f i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ([2]) tolkas så, att köparen och säljaren anses vara närstående personer när, såsom i förevarande fall, i avsaknad av handlingar (officiella uppgifter) som styrker ett affärskompanjonskap eller kontroll, omständigheterna kring ingåendet av transaktionerna, på grundval av objektiv bevisning, inte är kännetecknande för att ekonomisk verksamhet bedrivs på normala villkor, utan snarare är kännetecknande för fall där 1) det finns särskilt nära affärsförbindelser grundade på en hög grad av ömsesidigt förtroende mellan parterna i transaktionen, eller 2) en av parterna i transaktionen kontrollerar den andra parten eller båda parterna i transaktionen kontrolleras av tredje man?

2. Ska artikel 31.1 i förordning (EEG) nr 2913/92 tolkas så, att det är förbjudet att fastställa tullvärdet på grundval av uppgifter som finns i en nationell databas avseende ett tullvärde på varor som har samma ursprung och som, även om de inte utgör liknande varor i den mening som avses i artikel 142.1 d i förordning (EEG) nr 2454/93, hänförs till samma Taric-nummer?

([1]) Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4)

([2]) Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'arrondissement (Luxemburg) den 13 november 2020 – Sovim SA mot Luxembourg Business Registers

(Mål C-601/20)

(2021/C 35/50)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal d'arrondissement

Parter i det nationella målet

Kärande: Sovim SA

Svarande: Luxembourg Business Registers

Tolkningsfrågor

Fråga nr 1

Är artikel 1.15 c i direktiv (EU) 2018/843 ([1]), varigenom artikel 30.5 första stycket i direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism … ([2]) ändrades på sätt att medlemsstaterna ska se till att uppgifter om verkligt huvudmannaskap i samtliga fall är tillgängliga för allmänheten, utan att det måste styrkas att det föreligger ett berättigat intresse härför, giltig

a. mot bakgrund av rätten till respekt för privatlivet och familjelivet enligt artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan), tolkad i enlighet med artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, med beaktande av de mål som anges i bland annat skälen 30 och 31 i direktiv 2018/843 avseende bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, och

b. mot bakgrund av rätten till skydd av personuppgifter enligt i artikel 8 i stadgan, med beaktande av att den bestämmelsen bland annat syftar till att säkerställa att personuppgifter behandlas på ett lagligt, korrekt och öppet sätt i förhållande till den registrerade, att ändamålen för insamling och behandling av uppgifter ska begränsas, samt att uppgifterna ska minimeras?

Fråga nr 2

1. Ska artikel 1.15 g i direktiv 2018/843 tolkas så, att sådana exceptionella omständigheter som medför att medlemsstaterna får föreskriva undantag från tillgång till alla eller vissa av uppgifterna om verkligt huvudmannaskap, för det fall att sådan tillgång skulle utsätta den verkliga huvudmannen för en oproportionell risk, risk för bedrägeri, kidnappning, utpressning av olika slag, trakasserier, våld eller hotelser, endast föreligger om det kan styrkas att det den enskilda person som utgör den verkliga huvudmannen faktiskt löper en oproportionell risk för bedrägeri, kidnappning, utpressning av olika slag, trakasserier, våld eller hotelser, och att denna risk är exceptionell, verklig och aktuell?

2. Om föregående fråga ska besvaras jakande, är artikel 1.15 g i direktiv 2018/843, tolkad enligt ovan, giltig mot bakgrund av rätten till respekt för privatlivet och familjelivet enligt artikel 7 i stadgan och rätten till skydd av personuppgifter enligt artikel 8 i stadgan?

Fråga nr 3

1. Ska artikel 5.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG ([3]) (nedan kallad dataskyddsförordningen), som inför ett krav på att uppgifter ska behandlas på ett lagligt, korrekt och öppet sätt i förhållande till den registrerade, tolkas så, att den utgör hinder mot att

   a. personuppgifter om en verklig huvudman som är registrerade i ett register över verkliga huvudmän, vilket inrättats i enlighet med artikel 30 i direktiv 2015/849, i dess lydelse enligt artikel 1.15 i direktiv 2018/843, är tillgängliga för allmänheten utan någon kontroll av den som begär tillgång till uppgifterna eller av att denne har ett berättigat intresse av att få tillgång till uppgifterna, och utan att den registrerade (den verkliga huvudmannen) kan få kännedom om vem som har tillgång till dennes personuppgifter, eller mot att

   b. den ansvarige för ett sådant register över verkliga huvudmän ger tillgång till de verkliga huvudmännens personuppgifter till ett obegränsat antal oidentifierbara personer?

2. Ska artikel 5.1 b i dataskyddsförordningen, avseende ändamålsbegränsning, tolkas så, att den utgör hinder mot att personuppgifter om en verklig huvudman som återfinns i ett register över verkliga huvudmän, vilket inrättats i enlighet med artikel 30 i direktiv 2015/849, i dess lydelse enligt artikel 1.15 i direktiv 2018/843, är tillgängliga för allmänheten utan att den personuppgiftsansvarige kan garantera att uppgifterna uteslutande kommer att användas för det ändamål för vilket de samlades in, nämligen att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism, ett ändamål som allmänheten inte bär ansvar för uppnåendet av?

3. Ska artikel 5.1 c i dataskyddsförordningen, avseende uppgiftsminimering, tolkas så, att den utgör hinder för att allmänheten, genom ett register över verkliga huvudmän som inrättats i enlighet med artikel 30 i direktiv 2015/849, i dess lydelse enligt artikel 1.15 i direktiv 2018/843, utöver till namn, ges tillgång till uppgifter om den verklige huvudmannens födelseår- och månad, nationalitet och bosättningsland, samt arten och omfattningen av dennes förmånsintressen, och även dennes födelsedag och födelseort?

4. Utgör artikel 5.1 f i dataskyddsförordningen, vari det föreskrivs att personuppgifter ska behandlas på ett sätt som säkerställer lämplig säkerhet för dessa uppgifter, inbegripet skydd mot obehörig eller otillåten behandling, och varigenom integritet och konfidentialitet för uppgifterna säkerställs, hinder mot en obegränsad och ovillkorad tillgång – utan något krav på konfidentialitet – till personuppgifter avseende verkliga huvudmän som återfinns i ett register över verkliga huvudmän som inrättats i enlighet med artikel 30 i direktiv 2015/849, i dess lydelse enligt artikel 1.15 i direktiv 2018/843?

5. Ska artikel 25.2 i dataskyddsförordningen, avseende dataskydd som standard och vari det föreskrivs att personuppgifter i standardfallet inte utan den enskildes medverkan ska göras tillgängliga för ett obegränsat antal fysiska personer, tolkas så, att den utgör hinder mot

   a. att allmänheten ges tillgång till ett register över verkliga huvudmän som inrättats i enlighet med artikel 30 i direktiv 2015/849, i dess lydelse enligt artikel 1.15 i direktiv 2018/843, utan att de personer som tar del av personuppgifter avseende en verklig huvudman behöver registrera sig på webbplatsen för registret, och

b. att en verklig huvudman som återfinns i ett sådant register inte informeras om att någon har tagit del av vederbörandes personuppgifter, och

c. att det inte uppställs någon begränsning beträffande omfattningen och tillgängligheten till de aktuella personuppgifterna, med hänsyn till ändamålet med behandlingen av uppgifterna?

6. Ska artiklarna 44–50 i dataskyddsförordningen, som uppställer strikta villkor för att överföra personuppgifter till tredjeland, tolkas så, att de utgör hinder för att allmänheten i samtliga fall – utan att måste styrkas att det föreligger ett berättigat intresse och utan någon begränsning beträffande var enskilda personer som ingår i denna allmänhet befinner sig – ges tillgång personuppgifter avseende en verklig huvudman, vilka återfinns i ett register över verkliga huvudmän som inrättats i enlighet med artikel 30 i direktiv 2015/849, i dess lydelse enligt artikel 1.15 i direktiv 2018/843?

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/843 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, och om ändring av direktiven 2009/138/EG och 2013/36/EU (EUT L 156, 2018, s. 43).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 2015, s. 73).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 2016, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Salzburg (Österrike) den 18 november 2020 – CS mot Eurowings GmbH

(Mål C-613/20)

(2021/C 35/51)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Salzburg

Parter i det nationella målet

Klagande: CS

Motpart: Eurowings GmbH

Tolkningsfrågor

1) Kan en strejk som genomförs av de anställda i ett lufttrafikföretag, som inletts av en fackförening för att göra gällande lönefordringar och/eller sociala förmåner, utgöra en ”extraordinär omständighet” i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 ([1])?

2) Gäller detta åtminstone

a) när dotterbolagets anställda ansluter sig till den strejk som inletts i moderbolaget (Lufthansa AG), för att stödja fackligt understödda fordringar som kabinpersonalen har på moderbolaget, och

b) särskilt när strejken i dotterbolaget, efter att en överenskommelse slutits med moderbolaget, blir ”självständig” genom att fackföreningen, utan uppenbara skäl, fortsätter strejken och till och med utvidga denna, varvid kabinpersonalen i dotterbolaget ansluter sig till densamma?

3) Är det, för att fastställa att det föreligger en extraordinär omständighet för det lufttrafikföretag som utför flygningen, tillräckligt att detta påstår att fackförbundet utan skäl fortsätter och till och med utvidgar strejken, trots att moderbolaget tillmötesgått fackförbundets fordringar, och vem har bevisbördan när de närmare omständigheterna i detta avseende är otydliga?

4) Kan en strejk, som den 18 oktober 2019 tillkännagavs för den 20 oktober 2019 mellan kl. 5:00 och kl. 11:00 i motpartens dotterbolag, och som kl. 5:30 den 20 oktober 2019 spontant utvidgades till att pågå till kl. 24:00, anses utgöra en omständighet som ligger utanför lufttrafikföretagets faktiska kontroll?

5) Utgör det rimliga åtgärder att upprätta en alternativ tidtabell och att ersätta flygningar, som blivit inställda på grund av det saknas kabinpersonal, med flygningar som genomförs genom så kallad wet-lease – varvid särskild hänsyn har tagits till destinationsorter som innebär flygning över vatten, och till åtskillnaden mellan inhemska och europeiska flygningar –, när man dessutom beaktar att det den dagen endast var 158 av sammanlagt 712 planerade flygningar som fick ställas in?

6) Vilka beviskrav ställs på det lufttrafikföretag som utför flygningen och som påstår sig ha vidtagit alla, i såväl tekniskt som ekonomiskt hänseende, rimliga åtgärder?

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tallinna Halduskohus (Estland) den 18 november 2020 – AS Lux Express Estonia mot Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

(Mål C-614/20)

(2021/C 35/52)

Rättegångsspråk: estniska

Hänskjutande domstol

Tallinna Halduskohus

Parter i det nationella målet

Sökande: AS Lux Express Estonia

Svarande: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Tolkningsfrågor

1) Ska det fallet att alla privata företag, som inom landet i kommersiellt syfte bedriver persontransporter i linjetrafik på väg, vattenväg och järnväg, åläggs samma skyldighet att kostnadsfritt transportera passagerare inom en viss grupp (barn i förskoleåldern, personer upp till 16 års ålder med funktionshinder, personer från 16 års ålder och uppåt med gravt funktionshinder samt personer med betydande synnedsättning liksom ledsagare för en person med grav eller betydande synnedsättning och ledarhund eller assistanshund för en person med funktionshinder) behandlas som åläggande av en allmän trafikplikt i den mening som avses i artiklarna 2 e och 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 ([1]) av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70?

2) Har – för det fall att detta utgör en allmän trafikplikt i den mening som avses i förordning nr 1370/2007 – en medlemsstat i enlighet med artikel 4.1 b i i förordning nr 1370/2007 rätt att genom nationell lag utesluta ersättning till transportören för uppfyllandet av en sådan skyldighet?

   Vilka kriterier är tillämpliga för det fall att en medlemsstat har rätt att utesluta ersättning till transportören?

3) Är det enligt artikel 3.3 i förordning nr 1370/2007 tillåtet att undanta allmänna bestämmelser om fastställande av högsta tillåtna taxor för andra grupper än de som anges i denna bestämmelse från tillämpningsområdet för förordningen?

   Gäller skyldigheten att underrätta Europeiska kommissionen enligt artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt även om det inte i de allmänna bestämmelserna om fastställande av högsta tillåtna taxor stadgas om en ersättning till transportören?

4) Kan beviljandet av en ersättning grundas på en annan unionsrättsakt (så som Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna), om förordning nr 1370/2007 inte är tillämplig i förevarande fall?

5) Vilka kriterier måste vara uppfyllda för att den ersättning som i så fall ska beviljas transportören för att den ska vara förenlig med bestämmelserna om statligt stöd?

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 (EUT.L 315, 2007, s. 1).

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 9 december 2020 – Adraces mot kommissionen

(Mål T-714/18) [1]

(Skiljedomsklausul – Ramavtal om partnerskap – Lokalt Europa direkt-kontor – Avtalet hävs utan att skälet till detta anges – Rättssäkerhet – Principen om god tro – Proportionalitet – "Iakttagande av avtalspartens rättigheter och berättigade intressen – Rätt till god förvaltning)

(2021/C 35/53)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Adraces – Associação para o Desenvolvimento da Raia Centro-Sul (Vila Velha de Ródão, Portugal) (ombud: advokaterna G. Gentil Anastácio, D. Pirra Xarepe, J. Whyte och M. Barros Silva)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Estrada de Solà et M. Ilkova)

Saken

Talan enligt artikel 272 FEUF om dels fastställande av att kommissionens "hävning" av ramavtalet om partnerskap nr COM/LIS/ED/2018 2020_1 inte är giltig, dels förpliktande för kommissionen att försätta sökanden i den situation som rådde före nämnda "hävning".

Domslut

1) Talan ogillas.

2) Adraces – Associação para o Desenvolvimento da Raia Centro-Sul ska ersätta rättegångskostnaderna.

[1] EUT C 54, 11.2.2019.

Tribunalens dom av den 9 december 2020 – Repsol mot EUIPO – Basic (BASIC)

(Mål T-722/18) [1]

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärket BASIC – Äldre nationella handelsnamnen basic och basic AG – Relativa registreringshinder – Användning i affärslivet av ett kännetecken i mer än bara lokal omfattning – Artiklarna 8.4, och 53.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artiklarna 8.4 och 60.1 c i förordning (EU) 2017/1001) – Delvis ogiltighetsförklaring – Beslut fattat efter tribunalens ogiltigförklaring av ett tidigare beslut – Återförvisning av ärendet till en överklagandenämnd – Den som återförvisat saknade behörighet – Artikel 1d i förordning (EG) nr 216/96 – Anslutningsöverklagande)

(2021/C 35/54)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Repsol, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna J.-B. Devaureix och J. C. Erdozain López)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: H. O'Neill och V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Basic AG Lebensmittelhandel (München, Tyskland) (ombud: advokaten D. Altenburg)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 22 augusti 2018 (ärende R 178/2018–2), om ett ogiltighetsförfarande mellan Basic Lebensmittelhandel och Repsol.

Domslut

1) Det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 22 augusti 2018 (ärende R 178/2018–2) ogiltigförklaras.

2) Det finns inte längre anledning att döma i anslutningsöverklagandet.

3) EUIPO och Basic AG Lebensmittelhandel ska bära sina rättegångskostnader och var för sig ersätta hälften av de rättegångskostnader som uppkommit för Repsol, SA.

(1) EUT C 54, 11.2.2019.

Tribunalens dom av den 2 december 2020 – Thunus m.fl. mot EIB

(Mål T-247/19) (1)

(Personalmål – Anställda vid EIB – Lön – Årlig lönejustering – Rättssäkerhet – Berättigade förväntningar – Personalsamråd – Motiveringsskyldighet – Proportionalitet)

(2021/C 35/55)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Vincent Thunus (Contern, Luxemburg) och övriga sökande vars namn anges i bilaga (ombud: advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiska investeringsbanken (ombud: T. Gilliams, J. Klein och J. Krueck, biträdda av advokaten P.-E. Partsch)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF och artikel 50a i stadgan för Europeiska unionens domstol med yrkande, dels om ogiltigförklaring av de beslut som framgår av sökandenas lönespecifikationer avseende februari 2018 och senare, vilka utgjorde tillämpning av EIB:s styrelses beslut av den 18 juli 2017 om att fastställa ett nytt tillvägagångssätt för den sammanlagda ökningen av personalens löner som gäller för samtliga anställda vid EIB samt EIB:s förvaltningskommittés beslut av den 30 januari 2018 om fastställande av lönejusteringen för år 2018 till 0,7 procent, dels om skadestånd för den skada som sökandena lidit till följd av dessa beslut.

Domslut

1) Talan ogillas.

2) Vincent Thunus och övriga sökande vars namn anges i bilaga ska bära sina egna rättegångskostnader samt ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska investeringsbanken (EIB).

(1) EUT C 206, 17.6.2019. .

Tribunalens dom av den 2 december 2020 – Thunus m.fl. mot EIB

(Mål T-318/19) [1]

(Personalmål – EIB:s anställda – Lön – Årlig anpassning av löner – Rättssäkerhet – Berättigade förväntningar – Samråd med personalen – Motiveringsskyldighet – Proportionalitet)

(2021/C 35/56)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Thunus m.fl. (Contern, Luxemburg) (ombud: advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiska investeringsbanken (ombud: T. Gilliams, J. Klein och J. Krueck, biträdda av advokaten P.-E Partsch)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF och artikel 50a i stadgan för Europeiska unionens domstol om dels ogiltigförklaring av de beslut som återfinns i sökandenas lönespecifikationer från februari 2019, varigenom EIB:s styrelses beslut av den 18 juli 2017 om en ny metod för övergripande löneförhöjningar för EIB:s samtliga anställda, nämnda styrelses beslut av den 11 december 2018 om fastställande av lönebudgeten för år 2019 och EIB:s direktions beslut av den 30 januari 2019 om fastställande av justeringsgraden för lönerna för år 2019 till 0,8 procent tillämpades, dels om ersättning för den skada som sökandena anser sig ha lidit till följd av dessa beslut.

Domslut

1) Talan ogillas.

2) Vincent Thunus och de övriga sökande vars namn anges i bilagan ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta Europeiska investeringsbankens (EIB) rättegångskostnader.

[1] EUT C 246, 22.7.2019.

Tribunalens dom av den 9 december 2020 – Ace of spades/EUIPO – Krupp och Borrmann (JC JEAN CALL Champagne ROSÉ)

(Mål T-620/19) [1]

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av det tredimensionella märket JC JEAN CALL Champagne ROSÉ – Äldre tredimensionella EU-varumärken – Relativa registreringshinder – Känneteckenslikhet – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – Ingen skadlig inverkan på renomméet – Artikel 8.5 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning 2017/1001))

(2021/C 35/57)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Ace of spades Holdings LLC (New York, New York, Förenta staterna) (ombud: advokat A. Gómez López)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden: Gerhard Ernst Krupp (München, Tyskland), Elmar Borrmann (Reith, Österrrike)

Saken

Överklagande av det beslut som EUIPO:s femte överklagandenämnd meddelade den 26 juni 2019 (ärende R 1/2019-5) om ett invändningsförfarande mellan Ace of spades Holdings, å ena sidan, och Gerhard Ernst Krupp och Elmar Borrmann, å andra sidan.

Domslut

1) Det beslut som femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 26 juni 2019 (ärende R 1/2019-5) ogiltigförklaras, i den mån som det överklagande som Ace of spades Holdings LLC ingett ogillades och den invändning som grundades på artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 underkändes.

2) Överklagandet ogillas i övrigt.

3) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

(1) EUT C 399 av den 25.11.2019.

Tribunalens dom av den 9 december 2020 – Ace of spades/EUIPO – Krupp och Borrmann (JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE)

(Mål T-621/19) (1)

("EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av det tredimensionella märket JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE – Äldre tredimensionella EU-varumärken – Relativa registreringshinder – Känneteckenslikhet – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – Ingen skadlig inverkan på renommèet – Artikel 8.5 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning 2017/1001)")

(2021/C 35/58)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Ace of spades Holdings LLC (New York, New York, Förenta staterna) (ombud: advokat A. Gómez López)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden: Gerhard Ernst Krupp (München, Tyskland), Elmar Borrmann (Reith, Österrike)

Saken

Överklagande av det beslut som EUIPO:s femte överklagandenämnd meddelade den 20 juni 2019 (ärende R 2/2019-5) om ett invändningsförfarande mellan Ace of spades Holdings, å ena sidan, och Gerhard Ernst Krupp och Elmar Borrmann, å andra sidan.

Domslut

1) Det beslut som femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 20 juni 2019 (ärende R 2/2019-5) ogiltigförklaras, i den mån som det överklagande som Ace of spades Holdings LLC ingett ogillades och den invändning som grundades på artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 underkändes.

2) Överklagandet ogillas i övrigt.

3) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

(1) EUT C 399 av den 25.11.2019.

Tribunalens dom av den 9 december 2020 – Ace of spades/EUIPO – Krupp och Borrmann (JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE)

(Mål T-622/19) (1)

("EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av det tredimensionella märket JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE – Äldre tredimensionella EU-varumärken – Relativa registreringshinder – Känneteckenslikhet – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – Ingen skadlig inverkan på renomméet – Artikel 8.5 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning 2017/1001)")

(2021/C 35/59)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Ace of spades Holdings LLC (New York, New York, Förenta staterna) (ombud: advokat A. Gómez López)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden: Gerhard Ernst Krupp (München, Tyskland), Elmar Borrmann (Reith, Österrike)

Saken

Överklagande av det beslut som EUIPO:s femte överklagandenämnd meddelade den 26 juni 2019 (ärende R 3/2019-5) om ett invändningsförfarande mellan Ace of spades Holdings, å ena sidan, och Gerhard Ernst Krupp och Elmar Borrmann, å andra sidan.

Domslut

1) Det beslut som femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 26 juni 2019 (ärende R 3/2019-5) ogiltigförklaras, i den mån som det överklagande som Ace of spades Holdings LLC ingett ogillades och den invändning som grundades på artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 underkändes.

2) Överklagandet ogillas i övrigt.

3) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

(1) EUT C 399 av den 25.11.2019.

Tribunalens dom av den 9 december 2020 – GV mot kommissionen

(Mål T-705/19) (1)

(Personalmål – Tjänstemän – Mobbning – Ansökan om bistånd – Avslag på ansökan – Tjänstens intresse – Likvärdiga tjänster – Rimlig tidsfrist – Avsaknad av tillräcklig bevisning – Ansvar)

(2021/C 35/60)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: GV (ombud: advokaten B.-H. Vincent)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Mongin, M. Brauhoff och T. Lilamand)

Saken

Talan har väckts med stöd av artikel 270 FEUF och avser dels ett yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 5 februari 2019 om avslag på sökandens ansökan om bistånd, dels ett yrkande om ersättning för den materiella och ideella skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av detta beslut.

Domslut

1) Talan ogillas.

2) GV ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

([1]) EUT C 413, 9.12.2019.

Tribunalens dom av den 9 december 2020 – Man and Machine mot EUIPO – Bim Freelance (bim ready)

(Mål T-819/19) ([1])

(EU-varumärken – Fördragsbrottsförfarande – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen – Figurmärket bim ready – Det äldre EU-figurmärket BIM freelance – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Begränsning av de tjänster som anges i registreringsansökan)

(2021/C 35/61)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Man and Machine Ltd (Thame Oxfordshire, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna R. Peto och C. Neu)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: L. Rampini och V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Bim Freelance Corp. (Miami, Florida, Förenta staterna)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid EUIPO den 17 september 2019 (ärende R 317/2019-1), om ett invändningsförfarande mellan Bim Freelance och Man and Machine.

Domslut

1) Det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 17 september 2019 (ärende R 317/2019-1) ogiltigförklaras..

2) EUIPO ska ersätta rättegångskostnaderna.

([1]) EUT C 27, 27.1.2020.

Tribunalens dom av den 9 december 2020 – easyCosmetic Swiss mot EUIPO – UWI (easycosmetic)

(Mål T-858/19) [1]

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket easyCosmetic – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c i förordning (EU) nr 2017/1001)

(2021/C 35/62)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: easyCosmetic Swiss GmbH (Baar, Schweiz) (ombud: advokaterna D. Terheggen och S. Sullivan)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Söder och M. Fischer)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: UWI Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH (Bad Nauheim, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Krisch, T. Guttau och V. Wellens)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 4 oktober 2019 (ärende R 973/2019-2), om ett ogiltighetsförfarande mellan UWI och easyCosmetic Swiss.

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

2) EasyCosmetic Swiss GmbH ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

3) UWI Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH ska bära sina egna rättegångskostnader.

[1] EUT C 45, 10.2.2020.

Tribunalens dom av den 9 december 2020 – Promed/EUIPO – Centrumelektroniki (Promed)

(Mål T-30/20) [1]

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket Promed – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001))

(2021/C 35/63)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Promed GmbH kosmetische Erzeugnisse (Farchant, Tyskland) (ombud: advokaterna B. Sorg, B. Reinisch och C. Raßmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: H. O'Neill, V. Ruzek och S. Hanne)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Centrumelektroniki sp.j. (Tarnowskie Góry, Polen) (ombud: advokaten M. Kondrat)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 7 november 2019 (ärende R 614/2019-5) om ett ogiltighetsförfarande mellan Centrumelektroniki och Promed kosmetische Erzeugnisse.

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

2) Promed GmbH kosmetische Erzeugnisse ska ersätta rättegångskostnaderna.

(1) EUT C 68, 2.3.2020.

Tribunalens dom av den 9 december 2020 – Almea/EUIPO – Sanacorp Pharmahandel (Almea)

(Mål T-190/20) (1)

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Almea – Äldre nationellt ordmärke MEA – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (sedermera artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))

(2021/C 35/64)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Almea Ltd (London, Förenade konungariket) (ombud: R. Furneaux och E. Humphreys, solicitors)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Mrozowski, J. Crespo Carrillo och V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Sanacorp Pharmahandel GmbH (Planegg, Tyskland) (ombud: I.-M. Helbig, S. Rengshausen och S. Cobet-Nüse, advokater)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av andra överklaganämnden vid EUIPO den 15 januari 2020 (ärende R 246/2019-2), angående ett invändningsförfarande mellan Sanacorp Pharmahandel och Almea.

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

2) Almea Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.

(1) EUT C 191, 8.6.2020.

Tribunalens beslut av den 7 december 2020 – Militos Symvouleftiki mot kommissionen

(Mål T-536/19) [1]

(Talan om ogiltigförklaring – Offentlig upphandling av tjänster – Upphandlingsförfarande – Tillhandahållande av tjänster på området för organisation av kommunikationsaktiviteter på uppdrag av kommissionens representation i Grekland – Avbrytande av upphandlingsförfarandet – Berättigat intresse av att få saken prövad saknas – Avvisning)

(2021/C 35/65)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Militos Symvouleftiki AE (Aten, Grekland) (ombud: advokaten K. Farmakidis-Markou)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Estrada de Solà och A. Katsimerou)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 29 maj 2019 att avbryta upphandlingsförfarande PR/2018-16/ATH om tillhandahållande av tjänster på området för organisation av kommunikationsaktiviteter på uppdrag av kommissionens representation i Grekland.

Avgörande

1) Talan avvisas.

2) Militos Symvouleftiki AE ska bära sina rättegångskostnader och bära de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.

[1] EUT C 357, 21.10.2019.

Tribunalens beslut av den 4 december 2020 – Agepha Pharma mot EUIPO – Apogepha Arzneimittel (AGEPHA)

(Mål T-729/19) [1]

(EU-varumärken – Invändningsförfarande – Återkallelse av invändningen – Anledning saknas att döma i saken)

(2021/C 35/66)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Agepha Pharma s.r.o. (Senec, Slovakien) (ombud: advokaten D. Göbel)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Apogepha Arzneimittel GmbH (Dresden, Tyskland) (ombud: advokaterna A. Marx och R. Kaas)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 26 augusti 2019 (ärende R 386/2019-2), om ett invändningsförfarande mellan Apogepha Arzneimittel GmbH och Agepha Pharma s.r.o.

Avgörande

1) Det finns inte längre anledning att döma i saken.

2) Agepha Pharma s.r.o. och Apogepha Arzneimittel GmbH ska bära sina rättegångskostnader och vardera ersätta hälften av de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

(1) EUT C 10, 13.01.2020.

Tribunalens beslut av den 1 december 2020 – Tikal Marine Systems mot EUIPO – Ultra Safety Systems (Tikal Tef-Gel)

(Mål T-185/20) (1)

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – Återkallelse av ansökan om ogiltighetsförklaring – Anledning saknas att döma i saken)

(2021/C 35/67)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Tikal Marine Systems GmbH (Norderstedt, Tyskland) (ombud: advokaten M. Mahnkopf)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: P. Sipos och V. Ruzek)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd, tillika intervenient vid tribunalen: Ultra Safety Systems Inc. (Mangonia Park, Florida, Förenta staterna) (ombud: advokaterna C. Eckhartt, A. von Mühlendahl och P. Böhner)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 29 januari 2020 (ärende R 2500/2018-4) om ett ogiltighetsförfarande mellan Ultra Safety Systems och Tikal Marine Systems.

Avgörande

1) Det finns inte längre anledning att döma i saken.

2) Tikal Marine Systems GmbH och Ultra Safety Systems Inc. ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta hälften var av de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

(1) EUT C 191, 8.6.2020.

Tribunalens beslut av den 1 december 2020 – Tikal Marine Systems mot EUIPO – Ultra Safety Systems (Ultra Tef-Gel)

(Mål T-192/20) (1)

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – Återkallelse av ansökan om ogiltighetsförklaring – Anledning saknas att döma i saken)

(2021/C 35/68)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Tikal Marine Systems GmbH (Norderstedt, Tyskland) (ombud: advokaten M. Mahnkopf)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: P. Sipos och V. Ruzek)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd, tillika intervenient vid tribunalen: Ultra Safety Systems Inc. (Mangonia Park, Florida, Förenta staterna) (ombud: advokaterna C. Eckhartt, A. von Mühlendahl och P. Böhner)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 29 januari 2020 (ärende R 2499/2018-4) om ett ogiltighetsförfarande mellan Ultra Safety Systems och Tikal Marine Systems.

Avgörande

1) Det finns inte längre anledning att döma i saken.

2) Tikal Marine Systems GmbH och Ultra Safety Systems Inc. ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta hälften var av de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

([1]) EUT C 191, 8.6.2020.

Överklagande ingett den 16 november 2020 – Asian Gear mot EUIPO – Multimox (Roller)

(Mål T-685/20)

(2021/C 35/69)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Asian Gear BV (Pijnacker, Nederländerna) (ombud: B. Gravendeel, Rechtsanwalt)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: Multimox Holding BV (Rijen, Nederländerna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivningen nr 607 155-0002

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 3 september 2020 i ärende R 1042/2018-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet eller ändra det på så sätt att gemenskapsformgivning nr 607 155-0002 förklaras ogiltig, eller

— i andra hand, fastställa annulleringsenhetens beslut av den 30 april 2018 och ogiltigförklara det överklagade beslutet, samt

— förplikta EUIPO att ersätta klagandens rättegångskostnader.

Grund

— Åsidosättande av artikel 7 i rådets förordning nr 6/2002.

Överklagande ingett den 16 november 2020 – Asian Gear mot EUIPO – Multimox (Roller)

(Mål T-686/20)

(2021/C 35/70)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Asian Gear BV (Pijnacker, Nederländerna) (ombud: B. Gravendeel, Rechtsanwalt)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: Multimox Holding BV (Rijen, Nederländerna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivningen nr 607 155-0004

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 3 september 2020 i ärende R 1043/2018-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet eller ändra det på så sätt att gemenskapsformgivning nr 607 155-0004 förklaras ogiltig, eller

— i andra hand, fastställa annulleringsenhetens beslut av den 30 april 2018 och ogiltigförklara det överklagade beslutet, samt

— förplikta EUIPO att ersätta klagandens rättegångskostnader.

Grund

— Åsidosättande av artikel 7 i rådets förordning nr 6/2002.

Talan väckt den 18 november 2020 – OG mot EIB

(Mål T-695/20)

(2021/C 35/71)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: OG (ombud: advokaterna L. Levi och M. Vandenbussche)

Svarande: Europeiska investeringsbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— förklara att talan kan tas upp till prövning och är välgrundad,

och följaktligen

— förplikta EIB att betala 16 månadslöner och sex månaders avgångsvederlag, det vill säga beloppet 317 668 euro vid tidpunkten för det inledande ersättningsyrkandet den 23 oktober 2019, vilket ska aktualiseras vid tidpunkten för betalningen,

— förplikta EIB att ersätta den ideella skadan med det skäligen uppskattade beloppet 50 000 euro,

— vid behov, ogiltigförklara beslutet om att avslå yrkandet om ersättning, daterat den 9 mars 2020 och mottaget den 10 mars 2020,

— vid behov, ogiltigförklara det underförstådda beslutet att avslå överklagandet den 8 augusti 2020,

— såsom åtgärd för processledning förordna om tillgång till SSTL-rapporten, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för talan, som syftar till att göra gällande ansvar för Europeiska investeringsbanken (EIB) på grund av en rad händelser som, beaktade individuellt eller kollektivt, visar ett felaktigt beteende från EIB:s sida som åsamkat sökanden skada och sjukdom, har sökanden åberopat en enda grund, vilken avser EIB:s påstådda åsidosättande av omsorgsplikten och principerna om god förvaltning och transparens och mer allmänt åsidosättande av den allmänna skyldigheten att vara försiktig och aktsam som gäller för alla arbetsgivare.

I det aktuella fallet gör sökanden gällande att om EIB regelbundet hade vidtagit nödvändiga säkerhetsåtgärder i sina byggnader, skulle en praktikants tragiska självmord inte ha ägt rum. Sökanden hävdar också att om EIB hade tagit på sig sitt ansvar för detta självmord och i förhållande till sina anställda, och i synnerhet dem som liksom sökanden var berörda av detta självmord, hade uppfyllt skyldigheterna avseende öppenhet, stöd och hjälp, hade sökanden idag inte varit en funktionsnedsatt anställd i smärta och vars karriär och meriter inte längre erkänns av arbetsgivaren trots att sökanden tjänat arbetsgivaren lojalt.

Sökanden hävdar att omständigheterna också visar att EIB långt ifrån uppträder som en ansvarsfull och skyddande arbetsgivare och att EIB har bedrivit en politik som syftar till att misskreditera och nedvärdera sökanden efter sökandens praktikants självmord fram till sökandens fysiska och mentala kollaps. Efter 30 år av en exemplarisk karriär anser sökanden att denne behandlats som en medelmåttig och oärlig anställd.

Talan väckt den 27 november 2020 – Mylan Ireland mot EMA

(Mål T-703/20)

(2021/C 35/72)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Mylan Ireland Ltd (Dublin, Irland) (ombud: advokaten J. Krens)

Svarande: Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— slå fast att sökandens invändning om rättsstridighet mot kommittén för humanläkemedels slutsats att Biogen Idec Ltd:s läkemedel Tecfidera® har en annan aktiv substans status, vilket medför ett nytt globalt godkännande för försäljning, såsom anges i beslutet av den 30 januari 2014 om godkännande för försäljning av "Tecfidera® – Dimethyl Fumarate", ska tas upp till prövning och bifallas,

— ogiltigförklara det beslut som meddelades av EMA den 1 oktober 2020 om att inte godkänna sökandens ansökan avseende en generisk version av läkemedlet Tecfidera, och

— förplikta EMA att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Med hänsyn till att invändningen om rättsstridighet är välgrundad är det angripna beslutet inte lagenligt, eftersom EMA gjorde en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna och en felaktig rättstillämpning, samt åsidosatte motiveringsskyldigheten och skyldigheten att göra en noggrann och grundlig bedömning, såsom föreskrivs i artikel 296 FEUF.

2. Andra grunden: Lagenligheten av det angripna beslutet ifrågasätts, eftersom statusen en "annan aktiv substans" borde ha undersökts igen vid inlämnandet av sökandens invändningar, vilka lämnades in under ansökningsförfarandet. EMA har således underlåtit att uppfylla sina skyldigheter på ett lämpligt sätt och i synnerhet dess skyldighet att göra en effektiv och noggrann bedömning och lämna en motivering i enlighet med artikel 296 FEUF, vilket medför att det angripna beslutet är rättsstridigt.

Överklagande ingett den 30 november 2020 – MiMedx Group mot EUIPO – DIZG (Epiflex)

(Mål T-706/20)

(2021/C 35/73)

Överklagandet är avfattat på engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: MiMedx Group, Inc. (Marietta, Georgia, Förenta staterna) (ombud: advokaterna J. Bogatz och Y. Stone)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: DIZG Deutsches Institut für Zell- und Gewebeersatz GmbH (Berlin, Germany)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "Epiflex" – EU-varumärke nr 281 385

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 25 september 2020 i ärende R 133/2020-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta EUIPO och motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 58 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, jämförd med artikel 19.1 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/1430.

— Åsidosättande av likhetsprincipen, såsom den stadgas i artikel 20 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), jämförd med artikel 41 i stadgan.

— Åsidosättande av rätten till god förvaltning enligt artikel 41.1 i stadgan.

— Åsidosättande av rätten till en rättvis rättegång enligt artikel 47 i stadgan.

— Åsidosättande av artikel 95.2 i förordning 2017/1001, jämförd med artiklarna 19.1 tredje meningen och 10.7 i delegerad förordning 2017/1430.

Överklagande ingett den 3 december 2020 – Puma mot EUIPO – CMS (CMS Italy)

(Mål T-711/20)

(2021/C 35/74)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Puma SE (Herzogenaurach, Tyskland) (ombud: advokaten P. GonzálezBueno Catalán de Ocón)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: CMS Costruzione macchine speciali SpA (Alonte, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av figurmärket innehållande ordelementen CMS Italy – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr 1 150 538

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 24 september 2020 i ärende R 2215/2019-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta EUIPO och CMS Costruzione macchine speciali SpA att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 8.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

— Åsidosättande av principerna om rättssäkerhet, likabehandling och god förvaltningssed.

Överklagande ingett den 3 december 2020 – Škoda Investement mot EUIPO – Škoda Auto (Symbol med pil och vinge)

(Mål T-712/20)

(2021/C 35/75)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Škoda Investement a.s. (Plzeň, Tjeckien) (ombud: advokaten L. Lorenc)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: Škoda Auto a.s. (Mladá Boleslav, Tjeckien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke (återgivning av en symbol med pil och vinge) – Registreringsansökan nr 17 991 861

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 6 oktober 2020 i ärende R 284/2020-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet,

— helt upphäva invändningsenhetens beslut av den 9 december 2019 om invändningsförfarande nr B003083007,

— återförvisa ärendet till invändningsenheten för ytterligare utredning vad avser samtliga varor och tjänster som omfattas av ansökan, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Felaktig bedömning av de rättsliga följderna av ett förfarande i första instans som genomförts på ett rättsstridigt sätt.

Överklagande ingett den 4 december 2020 – Degode mot EUIPO – Leo Pharma (Skinovea)

(Mål T-715/20)

(2021/C 35/76)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: DEGODE – Dermago Development GmbH (Petershagen, Tyskland) (ombud: advokaterna O. Spieker, A. Schönfleisch och N. Willich)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Leo Pharma A/S (Ballerup, Danmark)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande av det omtvistade varumärket: Klaganden vid tribunalen

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Skinovea – Registreringsansökan nr 17 898 565

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 4 september 2020 i ärende R 337/2020-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 9 december 2020 – Impresa comune Clean Sky 2 mot NG

(Mål T-721/20)

(2021/C 35/77)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Impresa comune Clean Sky 2 (ombud: advokaterna M. Velardo och B. Mastantuono)

Svarande: NG

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— förplikta svaranden att betala ett belopp på 141 094,80 euro i enlighet med bidragsavtal nr 632506 ”Wireless Flexible sensor co-operation for structural health Diagnosis/prognosis” som ingåtts inom ramen för Europeiska unionens sjunde ramavtal, jämte ränta med 3,5 procent, som är den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar vid sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, från och med den 9 juli 2019 till dess att full betalning sker, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grund.

Svaranden har inte uppfyllt sina avtalsenliga förpliktelser genom att inte återbetala utgifter för personalkostnader, vilka inte anses vara bidragsberättigande. Följaktligen utfärdade sökanden, den 23 maj 2019, en debetnota med ett belopp på 141 094,80 euro, vilket i enlighet med bidragsavtalet redan utbetalats till Alpha Consulting Service Srl. Det råder i förevarande mål inga tvivel om vilka skyldigheter som åligger svaranden i dennes egenskap av bolagsman och företrädare för Alpha Consulting Service Srl, vilket avförts från bolagsregistret. Bolagets invändningar till följd av debetnotans utfärdande är endast allmänna, ofullständiga och stöds inte av någon bevisning och framstår således som grundlösa. Sökanden kan därför på goda grunder kräva återbetalning av det utbetalade beloppet jämte dröjsmålsränta.

Talan väckt den 10 december 2020 – Far Polymers m.fl. mot kommissionen

(Mål T-722/20)

(2021/C 35/78)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Far Polymers Srl (Filago, Italien), Gamma Chimica SpA (Milano, Italien), Carbochem Srl (Castiglione Olona, Italien), Jeniuschem Srl (Gallarate, Italien) (ombud: advokaterna G. Abbatescianni och E. Patti)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— slå fast att förevarande talan kan tas upp till prövning, och

— ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1336, om införande av slutgiltiga antidumpningstullar beträffande import av vissa polyvinylalkoholer med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 315, 2020, 29.9 2020).

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena åtta grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rättsregler och uppenbart oriktig bedömning vid fastställandet av unionsindustrin avseende polyvinylalkoholer, såtillvida att kommissionen bland de aktörer som verkar på en fri marknad inkluderade de aktörer som verkar på en reglerad marknad samt producenter som också var importörer. Dessa fel (a) medförde att bedömningen av skadan för unionsindustrin, som de facto består av en enda tillverkare, nämligen klaganden, blev ogiltig, (b) ledde till att tullar infördes som inte befrämjar fri konkurrens på unionsmarknaden utan snarare gynnar endast klaganden eller tredje land, (c) ledde till en otillräcklig bedömning av unionsindustrins alla övriga aktörers (tillverkare, importörer och användare) intressen som är oförenliga med tullarna, (d) innebar att förordningen står i strid med tidigare förordningar i vilka det angetts att produktionskapaciteten hos unionsindustrin var otillräcklig och där det angavs tullfria kvoter. Av samma skäl utgör den angripna förordningen maktmissbruk.

2. Andra grunden: Genom den andra grunden görs gällande att den angripna förordningen är oförenlig med de principer som följer av artikel 102 FEUF och i andra hand att den förordningen är ett uttryck för ett uppenbart maktmissbruk. Förordningen får nämligen den följden att klaganden, som är den enda som är verksam på unionens fria marknad och som har ytterligare produktionskapacitet, ges en dominerande ställning på marknaden för polyvinylalkoholer. I förordningen beaktas inte den bevisning om den konkurrensbegränsande verksamhet som klaganden har gjort sig skyldig till varav följer att denne har vägrat att sälja polyvinylalkoholer av låg kvalitet till ett pris som är anpassat till de lägre produktionskostnaderna.

3. Tredje grunden: Den tredje grunden avser att skälen i förordningen genom vilken tullarna införs innebär ett åsidosättande av artikel 296 FEUF och att de innehåller en uppenbart oriktig bedömning genom att kommissionen har underlåtit att dela upp unionsmarknaden mellan produkter av hög respektive låg kvalitet trots att den har konstaterat att det saluförs polyvinylalkoholer av olika kvalitet med olika produktionskostnader, målgrupp och pris. Dessa produkter av olika kvalitet kan inte likställas och är inte utbytbara. Som en följd av uppdelningen av marknaden borde kommissionen ha beslutat att polyvinylalkoholer av låg kvalitet inte ska omfattas av tullarna.

4. Fjärde grunden: Den fjärde grunden avser Vinyl Acetate Monomer (VAM), vilket är den huvudsakliga råvaran vid tillverkning av polyvinylalkoholer. När kommissionen fastställde normalvärdet med avseende på fastställelsen av dumpningsmarginalen, underlät den att beakta avsaknaden av snedvridning av priserna på VAM från Kina, då dessa priser har anpassats efter priserna på den internationella marknaden. Kommissionen beaktade inte heller, vid fastställelsen av skademarginalen, de kinesiska exportörernas lägre kostnader som genom att de integreras vertikalt innebär en besparing med avseende på kostnaden för VAM.

5. Femte grunden: Sökandena gör gällande att kommissionen har motiverat den angripna förordningen på ett felaktigt och motstridigt sätt i strid med artikel 296 FEUF varvid man bortsåg från metanolets inverkan vid fastställelsen av de kinesiska produktörernas kostnader. Följaktligen gjordes – vid fastställelsen av skademarginalen – inte den motsvarande anpassningen av exportpriserna med avseende på den kostnadsfaktorn.

6. Sjätte grunden: Genom den sjätte grunden ifrågasätts den del av förordningen där kommissionen, med tillämpning av artikel 254 i rådets och Europaparlamentets förordning (EU) nr 952/2013, har accepterat ett undantag för import av polyvinylalkoholer avsedda för pappersindustrin i den mån undantaget a) inte har utsträckts till att omfatta annan slutanvändning som befinner sig i exakt samma situation som pappersindustrin och b) uteslutande tillämpas med avseende på blandningar av polyvinylalkoholer med undantag för ren import.

7. Sjunde grunden: Sökandena gör för det sjunde gällande ett åsidosättande av artikel 296 FEUF, av skäl 12 och artikel 6.8 i grundförordningen, genom att kommissionen beslutade att inte beakta vissa argument endast av det skälet att de framförts av berörda parter och inte av de kinesiska exportörerna. Kommissionen införde därigenom på ett godtyckligt sätt principen att endast vissa kategorier av personer har rätt att ifrågasätta antagandet av en unionsförordning.

8. Åttonde grunden: Den åttonde grunden avser åsidosättande av artikel 296 FEUF och artikel 19 i grundförordningen med avseende på tillgång till information. Kommissionen har samlat in en rad icke konfidentiella uppgifter som den underlåtit att göra tillgängliga för berörda parter, så att de sistnämnda inte beretts tillfälle att göra en bedömning av kommissionens motivering inom ramen för antagandet av den angripna förordningen.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV